

23. Dönem II. Başkanlar Danışma Kurulu Toplantısı Yapıldı

23. Dönem II. Başkanlar Danışma Kurulu Toplantısı, 5 Aralık 1987 günü aşağıdaki gündem uyarınca yapılmıştır.

Gündem :

- 1 — Açılış
- 2 — Yoklama ve Saygı Duruşu
- 3 — Genel Başkanın Açılış Konuşması
- 4 — Yeni Çalışma Dönemi Hakkında Görüşler ve Önerilerin Dinlenmesi
- 5 — Yeni Oda Kuruluşları Konusunun Gözden Geçirimi
- 6 — Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Yardımcı Komisyonlarının Bölge Ağırlıklı Kurulması Hakkında Görüş Alış-Verişi
- 7 — Emekli Sandığı ve Bağ-Kur Anlaşmaları İle İlgili Sorunlar ve Reçete Kontrol Mekanizması Hakkında Saptamalar
- 8 — Dilek ve Öneriler
- 9 — Kapanış

Oda Başkanımız Sayın Eczacı Erkal KÖKDENER ile birlikte Genel Sekreterimiz Sayın Eczacı Akın ÖZBAŞ'ın da katıldığı bu toplantı, Genel Başkanımız Sayın Prof. Dr. Mekin TANKER'in açılış konuşmasıyla başlamış, daha sonra ise çalışma dönemi hakkındaki görüş ve öneriler dinlenmiştir.

Merkez Heyeti Genel Sekreteri Sayın Doç. Dr. Nurettin ABACIOĞLU tarafından toplantıya sunulan yeni Odaların teşkili konusu, mevcut Odaları tümüyle sıkıntıya düşüreceği gerekçesiyle Oda Başkanları tarafından reddedilmiş, bunun üzerine de gündemden çıkarılmıştır.

Geçmiş dönemlerde Merkez Heyeti Yardımcı Komisyonlarının randımanlı bir şekilde çalışmamış olması, hatta Kongrelere bir rapor dahi sunamamış olması nedeniyle, bundan böyle bu komisyonların Bölge ağırlıklı olarak kurulması Merkez Heyetimiz tarafından

teklif edilmiş ve bu teklif tasvip görmüştür. Bu arada Bölgemiz ağırlıklı olarak kurulacak bir Mevzuat Komisyonuna talip olduğumuz Oda Başkanımız Sayın Ecz. Erkal KÖKDENER tarafından açıklanmış, ayrıca Odamıza tevdi edilecek her türlü görevi de severek yapacağımız belirtilmiştir.

Gündemin bundan sonraki bölümünde, Merkez Heyeti tarafından daha önce Bağ-Kurla yapılan anlaşma gereği olarak 5 yıl müddetle üstlenilen reçete kontrol mekanizması üzerindeki saptamalara geçilmiş ve Oda Başkanlarından, eczanelerden alınması gerekli masrafa katılım paylarının yüzde kaç olarak tespit edilmesinin düşünülebileceği sorulmuş, ancak şimdilik yapılan araştırmalara göre de % 2 nin altındaki bir oranın masrafları kurtarmayacağı belirtilmiştir.

Gündemin son bölümünde ise Merkez Heyetinin yapılaşması üzerinde durulmuştur. Odamızın bu konudaki görüşlerini açıklayan Oda Başkanımız Sayın Ecz. Erkal KÖKDENER, 35. madde ile Büyük Kongreye gidilme şanssızlığının bir türlü yenilemediğinden bahsederek, herhangi bir arayış içerisinde olmadığımızı, Merkez Heyetinin (6) sıranın Ankara'dan olması teammülünün en akılcı yaklaşım olduğunu, ancak Anadolu (5) ini tümüyle Büyük Kongrenin seçmesinin doğru olacağını, aksi takdirde Seçimli Olağan Kongrenin seçimli olma niteliğini kaybettiğini bildirmiştir. Daha sonra söz alan konuşmacılar Merkez Heyeti çalışmalarının bir ekip işi olduğunu ve o nedenle de Merkez Heyeti çekirdeğinin, kendisi ile çalışacak olan Anadolu (5) ini kendisinin tespit etmesinin en doğru yol olacağını ifade etmişler ve toplantı bu şekilde noktalanmıştır.

S.E.O.B.

Birinci ve İkinci Temsilciler Toplantısı Yapıldı

Yönetim Kurulumuz, Temsilciler Toplantısının ilkinin 21.11.1987 günü yapma kararını almış ve gündemi;

a) Son günlerde Resmi Kurumlarla aramızda sıkça meydana gelen ve eczane sözleşmelerinin iptaliyle neticelenen sürtüşmelerin görüşülmesi

b) 24-25-26-27 Aralık tarihlerinde Ankara'da yapılacak olan Büyük Kongreye götürülmesi düşünülen hususların tespiti olan bu toplantıya (26) temsilciden (15) tanesi katılmış ve konuların detaylı bir şekilde ele alınma imkânı doğmuştur. Bu toplantıdan doğan fikirlerin de ışığı altında Büyük Kongreye götürülmesi düşünülen hususlar tespit edilmiştir.

Temsilciler Toplantısının ikincisi 16.1.1988 tarihinde yapılmıştır. Hava muhalefetine katılım oranının düşük olmasına neden olduğu bu toplantının gündemi;

a) 24. Olağan Büyük Kongredeki gelişmeler hakkında bilgi verilmesi

b) 1988 Yılında Resmi Kurumlarla yapılacak olan sözleşmelerle ilgili olarak bilgi aktarımı

c) KDV oranlarında değişiklik yapan kanunla birlikte ortaya çıkan yeni uygulamalar olan bu toplantıda, aynı zamanda mevcut protokoller de dağıtılmış ve böylelikle, eczanelerin Resmi Kurumlarla olan sözleşmelerinin bir an önce yapılması sağlanmıştır.

S.E.O.B.

Türk Eczacıları Birliği 24. Olağan Büyük Kongresi Yapıldı

24 Aralık 1987 günü Ankara'da toplanan Türk Eczacıları Birliği 24. Olağan Büyük Kongresi, aşağıdaki gündem uyarınca yapılmıştır.

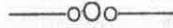
GÜNDEM

24-25-26 Aralık 1987

Anıtkabir Ziyareti

1. Açılış ve Yoklama
2. Saygı Duruşu
3. Açılış Konuşması
4. Kongre Konuklarının Konuşmaları
5. Sayım ve Döküm Kurulunun Ad Çekme ile Belirlenmesi
6. Kongre Başkanlık Divanı Seçimi
(Gizli oy, Açık Sayımla 1 Başkan, 1 İkinci Başkan, 2 Sekreter ve 1 Üye)
7. Büyük Kongre Gündeminin Geri Kalan Maddelerinin Okunarak, Kabulü
8. Kongre Komisyonlarının Seçilmesi
 - a. Bütçe ve Hesap Komisyonu (5 üye)
 - b. Mevzuat Komisyon (5 üye)
 - c. Dilek ve Öneriler Komisyonu (5 üye)
9. Merkez Heyeti Çalışma Raporunun Okunması
10. Yardımlaşma Sandığı Yönetim Kurulu Çalışma Raporunun Okunması
11. Merkez Heyeti Bilançosunun Okunması
12. Yardımlaşma Sandığı Bilançosunun Okunması
13. Merkez Heyeti Murakabe Kurulu Raporunun Okunması
15. Merkez Heyeti ve Yardımlaşma Sandığı Yönetim Kurullarının Çalışma Raporları, Bilançoları ve Murakabe Kurulu Raporlarının Görüşülmesi
16. Bütçe ve Hesap Komisyonu Raporunun Sunulması ile :
 - a. Merkez Heyetinin Açık Oylama ile Aklanması
 - b. Merkez Heyeti Murakabe Kurulunun Açık Oylama ile Aklanması

- c. Yardımlaşma Sandığı Yönetim Kurulunun Açık Oylama ile Aklanması
- d. Yardımlaşma Sandığı Denetleme Kurulunun Açık Oylama ile Aklanması
- e. Oda ve Yardımlaşma Sandığı Giriş ve Yıllık Aidatlarının Dönem Olarak Belirlenmesi
- f. Merkez Heyeti ve Yardımlaşma Sandığı Dönem Bütçelerinin Onaylanması
17. Mevzuat Komisyon Raporunun Görüşülmesi
18. Dilek ve Öneriler Komisyon Raporunun Görüşülmesi
19. Türk Eczacıları Vakfı Çalışma Raporunun Görüşülmesi
20. Türk Eczacıları Vakfı Bütçesinin Görüşülmesi
21. Birlik Merkez Organları için Asil ve Yedek Üyelerin Belirlenmesi
22. Merkez Heyeti Yardımcı Komisyonları için Üyelerin Belirlenmesi
23. Kapanış
- 27 Aralık 1987**
24. Seçimler (9.00 - 17.00)

Başta Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti olmak üzere kalabalık bir delege gurubunun Anıkabiri ziyaretinden hemen sonra Kongrenin yapılacağı toplantı salonuna dönmüş ve Kongre, Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı Sayın Prof. Dr. Mekin TANKER'in aşağıdaki açılış konuşmasıyla başlamıştır.

**TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ GENEL BAŞKANI
SAYIN PROF. DR. MEKİN TANKER'İN
AÇILIŞ KONUŞMASI**

Sayın Delegeler

Sevgili Meslekdaşlarım,

24. üncü Büyük Kongremize hoş geldiniz. Çok önemli mazeretleri nedeniyle gelemiyen bir iki arkadaşınız dışında, bütün delegeler tam mevcutla Kongremize katılmış bulunuyorlar. Kendilerine teşekkür ederim. Çalışma raporumuz gündemin sonraki maddelerinde Genel Sekreterimiz tarafından okunacaktır. Ben bu konuşmamda 23. dönem faaliyetimizin bir kısa bilançosunu verecek ve bazı eczacılık sorunlarına değineceğim.

Bu dönem, yurtdışı temaslarla Türk Eczacıları önemli iki başarı elde etti. Uluslararası Eczacılık Federasyonu (Federation Internationale Pharmaceutique) kısa adıyla FIP in 1986 yıllık kongresinde 1984 lerden beri süren hazırlıklarımızın ve çalışmalarımızın semeresi olarak Kuzey Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği FIP üyeliğine kabul edildi. Bunun sonuçlarından olmak üzere Kuzey Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği, hemen tamamı, üçüncü dünya ülkelerinin teşkil ettiği, İngiliz İmparatorluğu topluluğu içinde bulunan ülkelerin kurduğu birliğe de davet ve kabul edildi. Kongrelerine katıldı. Bir komşumuzun sürdürdüğü itirazlara hatta tehdidlere rağmen K.K. Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı bu toplantılarda geniş alâka topladı. Büyük sükse yaptı. Yer yer bazı komitelerde, hatta bütün Kıbrıs'ı temsil etti.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti bu yıl Kuzey Kıbrıs Türk Eczacıları Birliğinin FIP üyeliğini anlatan ve tanıtan bir pul çıkardı. Bu pul yılbaşı tebrikleri nedeniyle Dünya Eczacılarına ulaştı, büyük ilgi topladı.

1987 de Amsterdam'daki yıllık Kongrede ise 1990 Uluslararası Eczacılık Kongresinin İstanbul'da yapılması kabul edildi. Dünyanın çeşitli ülkelerinden 3000 kadar eczacının delege olarak katılacağı tahmin edilen bu kongrede, 9 seksiyon halinde :

- Eczane Eczacılığı
- Hastane Eczacılığı
- Askeri Eczacılık
- Tıbbi bitkiler üzerindeki araştırmalar
- Endüstri Eczacılığı
- Yayın ve dökümantasyon
- Akademik Eczacılık
- Klinik biyoloji

Laboratuar ve Medikal Kontrol gibi eczacılık konuları tartışılacaktır. FIP'in kuruluşundan bu yana ilk kez Türkiye'de gerçekleşecek olan bu kongre Türk Eczacılığını, Türk İlaç Sanayini tanıtmaya ve Türkiye'de yapılan eczacılıkla ilgili araştırmaları sergileme fırsatını yaratan eczacılık alanındaki gelişmeleri topluca ve bütün seksiyonlarıyla ayağınıza getirecek olan önemli bir toplantıdır.

FIP Kongreleri her yıl, Eylül ayının ilk haftasında değişik ülkelerde yapılıyor. 1990 İstanbul, 50. FIP Kongresi olacaktır.

Türk Eczacılarının, araştırmacıların ve İlaç Sanayinin bu fırsatı iyi değerlendirmesi gerekmektedir. Çalışmalara şimdiden başlanmıştır.

(Sevgili İlaç Sanayimizin, bu konuda çok ağır davrandığı hayretle gözlenmekle beraber, kongrenin istenen yararları sağlayacak tarzda sonuçlanacağına inanıyoruz) Geçen dönem kurulmuş bulunan yardımlaşma sandığımız hemen hemen bütün üyelerimizi içinde barındıran büyük bir kuruluş haline gelmiştir. Bugüne kadar toplam 775.000.000 TL. kredi dağıtılmış ve bu kredilerden 1375 meslekdaşlarımızın bu konuda gösterdikleri dayanışmaya tekrar teşekkür ediyoruz.

Geçtiğimiz dönem içinde Türk Eczacıları Vakfı kuruldu. Gelişmesini tamamladığı zaman bu vakıf başta eczacı çocukları olmak üzere yurt dışı ve yurt içi eğitim bursları verecek, Türk eczacılarının, eczacılık alanındaki incelemelerine, araştırmalarına kaynak sağlayacak, ödüller ve burslarla bu araştırmaları teşvik edecektir. Bütün meslekdaşlarımızın bu konuda da kendilerine düşen görevi severek yerine getireceklerine inanıyorum. Türk Eczacıları Vakfına ilk bağışlar, vakfın varlığını arttırmaya başlamıştır. Bu öncü meslekdaşlarımıza alenen teşekkürü mesleğimiz adına bir borç bilirim.

Geçtiğimiz dönem içinde Kamu Kurumlarıyla, Bağ-Kurla çeşitli sözleşmeler imzalanarak, bu kurumlarla eczacılar arasında çıkan birçok ihtilaf önlenmiş ve hizmetlerin daha yaygın, daha muntazam bir şekilde getirilmesi, çabukluk ilkesi içerisinde sağlanabilmiştir.

Yurdumuzdaki eczacılık hizmetlerinin, gelişmiş ülkelere benzer tarzda geliştirilmesi, en önemli hedeflerimizdendir. Serbest eczanelerde ve hastane eczanelerinde ilaç üretiminin yaygınlaştırılması, yeni ve yoğun ilaç bilgisinin eczacıya, en emin yoldan ulaştırılması bu programın en önemli bölümlerini teşkil etmektedir.

İlaç üretimini yaygınlaştırmak için gerekli formüller tanzimi istenen cinsten ve kalitede araç-gereç sağlanması olanağını yaratacak bir kuruluşun oluşturulması aşamaları geçtiğimiz dönemde tamamlanmıştır. En büyük üzüntümüz, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının bu girişimi şimdiye kadar içine sindiremeyip, teşvik etmek yardımcı olmak şöyle dursun mevcut yasalara rağmen engeller çıkartarak, programı geciktirmesidir. Hele Bakanlık içinde meslekdaşlarımız olan elemanların konuya uzak kalmaları hayretimizi büsbütün arttırmaktadır.

Yeni dönem içinde konunun daha iyi anlaşılabilmesine, ülkemizin yararına olan ve Türk Eczacılığının geleceğini çok yakından ilgilendiren programın önündeki anlamsız bürokratik engellerin kalkacağına ümit ediyoruz.

Geçtiğimiz dönem içinde yaşanan önemli olaylardan biri, muvazaalı eczaneler sorununun önce çözülür gibi olması, sonra tekrar çıkmaya girmesidir. Bilindiği gibi, yasalarımıza göre, eczane sadece eczacıları tarafından açılabilir. Herhangi bir kişinin eczacı ile ortak eczane açması kanunlarımıza göre mümkün değildir. Gizli anlaşmalarla, sahte belgelerle bu tip eczanelerin açılmasına engel olma görevi de bir taraftan 6197 sayılı yasa ile Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına, bir taraftan da 6643 sayılı kanunun 20. maddesiyle TEB'ye verilmiş görevlerdir. 6197 sayılı yasanın yürürlüğe girdiği 1953 ve 6643 ün yürürlüğe girdiği 1956 yılından bu yana, sahte anlaşmalı eczanelerle mücadelede çeşitli uygulamalar denenmiş ve eczanelerin durumunu yakından takip etmek olanağına sahip, Bölge Eczacı Odalarıncı konunun incelenmesi ve yeni açılacak eczanenin odasından bir uygunluk belgesi alması şartının aranmasının en etkili uygulama olduğu tesbit edilmiştir. Önceki yıllarda da uzunca bir süre uygulanan ve olumlu sonuçları görülen bu yöntem geçtiğimiz dönem içinde tekrar başlanmışken, sahte anlaşmalı eczane açmak isteyen bazı çevreler yıl ortasında girilen seçim atmosferinden de yararlanarak Bakanlık üzerindeki baskılarını arttırmışlar ve Bakanlığın yeni bir kararı ile Eczacı Odaları ve Birliğimiz eczane açılması ile ilgili olayların dışında bırakılmıştır.

Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı yetkilileri, eczane açma ruhsatını vermeye yetkili makamın Bakanlık olduğunu, uygunluk belgesi istenmesi mecburiyeti ile Bakanlığın «Hükümet etme» yetkisinin Odalara ve Birliğimize devredilmiş olacağı buna imkân bulunmadığı yolundaki açıklamaları tatminkâr değildir. Çünkü uygunluk belgesi almak, diğer evrakı tamamlamak meyanında ve hakiki eczaneler için son derece basit bir iştir. Ruhsat verme her halükârda Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'nın yetkisindedir. Nitekim uygulamanın yapıldığı yaklaşık 1 yıllık dönemde hiçbir güçlüğü uğramadan 500'ün üstünde eczane açılmış ancak 37 eczane sahte anlaşmalı olarak tesbit edilmiştir. Yeni dönem içinde Birliğimizin ve Odalarımızın kanunla kendilerine verilen görevleri yapmalarını önleyen engellerin kaldırılmasını mutlaka bekliyoruz.

Türk Eczacıları Birliği, benzeri kuruluşlar gibi Kamu Kurumu niteliğinde meslek kuruluşudur. Anayasadan kaynaklanır ve kanun gereği oluşmuştur. Bütün devlet kuruluşlarının demokrasinin gereği olan meslek kuruluşlarını desteklemeleri, gelişmelerini teşvik etmeleri en doğal beklentileridir.

Bu nedenle, kanunla verilen görevlerimizi yerine getirmemizi engelleyen, yarattığımız kaynakları elimizden almaya yönelik uygulamaları hayretle ve üzüntü ile karşılıyoruz.

Önümüzdeki dönem içinde, değişmesi beklenen Yüksek Öğretim sistemi içerisinde eczacılık lisans öğretimi ile eczacıların diploma sonrası bilgi tazeleme ve yenileme seminerleri üzerinde yeniden ve önemle durulması gerekmektedir. Eczacılık lisans öğretiminde AT ülkelerinin kabul ettiği asgari 3500 saatlik eğitime erişilmesi, 4 yıllık Eczacılık Fakültelerinin 5 yıllık Fakülteler haline dönüştürülmesi, gün çalışma gerekmektedir. Türk Eczacıları Birliği tarafından yapılması gerekli hazırlıklar geçtiğimiz dönem içinde tamamlanmıştır. Yine geçtiğimiz dönem içinde biri Ankara Üniversitesi öbürü Gazi Üniversitesi tarafından ilki Ankara'da ikincisi Bursa'da Bölge Eczacı Odası işbirliği ile düzenlenen «diploma sonrası eğitim seminerleri» olumlu sonuçlar vermiştir. Önümüzdekid önem, konunun daha geniş çerçeve içerisinde işlenmesi için gerekli hazırlıklar şimdiden yapılmış bulunmaktadır.

Hastane Eczacılığının yeniden düzenlenmesi gereğinin anlatılabilmesi için ilgili makamlarla temaslarımız aralıksız devam etmiştir. Bu yıl yürürlüğe girmiş bulunan ve önümüzdeki dönem uygulamaya konulacak olan Sağlık Yasası içinde Hastane Eczacılığı, daha bir önem kazanmakta ve üzerinde dikkatle eğilinmesi gereken mühim bir konuyu oluşturmaktadır. Başlıca Hastane Eczacısı olarak görev yapan kamu eczacılarının çalıştıkları kurumlarda ilaç hakkındaki, bilgilerinden ve becerilerinden yeteri kadar yararlanılabilir elemanlar halinde yeniden organizasyonu ve bu meslektaşlarımızın hakları olan ve bazı başka sağlık personelinden esirgenmeyen ek ödeneklerle kendi geçim seviyelerine yükseltecek imkânların yaratılması için başvurularımız aralıksız devam etmektedir.

İki ufak iyileştirme dışında yeterli sonuç alınamamış olması Hastane Eczacılığı kadrolarını boşaltmıştır. Geçtiğimiz aylar içinde SSY Bakanlığının açmış olduğu 885 kadroya, ancak 88 eczacının başvurusu bugünkü yetersiz durumu açıkça göstermektedir. Önümüzdeki dönemin, Hastane Eczacılığı için dönüm noktası olmasını ve sağlıkta aksayan bu hizmetin istenen düzeye gelmesini sabırsızlıkla bekliyoruz.

Türkiye 1987 yılında Avrupa topluluğuna resmen başvurmuştur ve bu topluluğa girmek için geri sayma başlamıştır. Bu konuda henüz birçok bilinmeyen varsa da, ancak uzun yıllar sonra sonuçlanma ihtimali bulunuyorsa da Türkiye'deki bütün kurumların ve kuruluşla-

rın Avrupa topluluğu içindeki durumunu düşünmesi ve şimdiden gerekli önlemleri alması zorunludur.

Türkiye'deki eczacılığın, eğitiminden başlayarak her çeşit uygulama alanına kadar topluluk ülkelerindeki durumla karşılaştırılması için geçtiğimiz dönem içinde veriler toplanmış, hatta bu çalışmaların bir özeti 14 Mayıs 1987'de Ankara'lı eczacılara, tarafımızdan sunulmuştur. Konu bir kaç gün önce toplanan Yüksek Sağlık Şûrasının da gündemindeydi. Bu yılki Şûra'ya, Birliğimiz asli üye olarak değil genişletilmiş toplantı üyesi olarak davet edilmiştir. Şûra'da asli üye olarak sadece hekimler bulunmaktaydı. Halbuki Şûra, Tıp Şûrası değil, Sağlık Şûra'sıdır. Görevlerinin başında da genel sağlık politikasını oluşturmak gelir. Bu nedenle en azından Türk Eczacıları Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Diş Hekimleri Birliği gibi Kamu Kurumu niteliğindeki sağlıkla ilgili meslek kuruluşlarının kurum olarak Yüksek Sağlık Şûra'sında yer alması zorunlu bir husustur. Nitekim bu önerimiz, Şûra'ya başkanlık eden Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı tarafından da olumlu karşılanmış ve gereğinin yerine getirileceği ifade edilmiştir.

Şûra gündeminde bulunan konulardan biri de Tababet Uzmanlık Tüzüğündeki değişiklik önerisi idi. Bu öneri, özellikle Biyokimya dalında, lisans eğitimi, Tıp Fakülteleri dışında tamamlamış olanların (Eczacı, Kimyager, Biyolog ve benzeri meslek mensuplarının) uzmanlık sınavına giremeyecekleri esasını kapsıyordu. Gerekçe olarak ta, bir lisans üstü eğitim sayılan uzmanlığa başvurmak için o ana bilim dalında yeterli lisans eğitiminin alınmış bulunması gerektiği ileri sürülüyordu.

Gerekçe, temelde doğru olsa da, eczacılar açısından geçerli olmadığı, tarafımızdan Şûra'ya açıklandı. Çünkü bütün Eczacılık Fakültelerinde biyokimya teorik ve pratikleri zorunlu ders olarak okutulmakta; ayrıca eczacı, fizyoloji, anatomi, patoloji gibi temel tıp derslerini ve klasik analiz, enstrümental analiz, kromatografi ve benzeri konularla birlikte uzun bir analiz eğitimi almaktadır. Bu durum karşısında eczacı lisans eğitimi bakımından biyokimya ihtisasına başlamak için en yatkın meslek gruplarından birini oluşturmaktadır.

Konu, bu Şûra'nın gündeminden çekilmiştir.

Sayın Konuklar

Sevgili Meslektaşlarım

Geçtiğimiz günlerde bir basın toplantısı yaparak, bazı konularımızı kamu oyuna açıklamak zorunluğunu duymuştuk. Bu konuya da kısaca değinmek istiyorum :

Basına beyanımız, sağlığı çok yakından ilgilendirdiği, ciddi olduğu ve spekülasyona meydan vermediği için, birçok çevrelerde son derece olumlu karşılanmıştır.

O sıralarda, eczacılıkla ilgili birçok sorun arka arkaya ön plana çıkmış, Emekli Sandığı çok basit ihmal ve dikkatsizlikler nedeniyle bile eczacılarla olan anlaşmalarını feshetmeğe ve eczacıları Savcılığa sevke başlamış, kamu eczacılarının durumlarını iyileştirmek için, Bakanlığımıza yaptığımız başvuru cevapsız kalmış, EGAŞ kuruluşumuz için istenen ruhsat, sebepsiz beklemeğe alınmış, basında eczacı resmi makamlar tarafından hırsızlıkla suçlanmış, muvazaalı olduğu tesbit edilmiş bulunmasına rağmen bazı eczanelere ruhsat verilmiş ve nihayet muvazaalı eczanelerin açılmasını engellemek için uygulanan Oda Uygunluk Belgesi, istenmesinden vazgeçilmiştir. Beri taraftan ilaç fiyatları hakkında çeşitli tartışmalar basında yer alıyordu.

Sayın Bakana, bu konularda bir brifing önerdik. Kabul ettiler. Konularımızı anlattık. Bazı ilaçların fiyatlarında anormal yollarla artışlar sağlandığını örnekleriyle gösterdik. Konuların çözümüyle ilgili çalışmalarını önerdik. Komisyon çalışmalarına da katılabileceğimizi, ancak bazı konuların acil olduğu gerekçesiyle hemen sonuca bağlanması gerektiğini anlattık. Kabul ettiler. Müsteşarlık düzeyindeki konuşmalarımız üç gün aralıksız sürdü. Bir sonuç alamadık. Komisyonlarda da bir gelişme olmadı. Basın, devamlı izliyordu. Bir toplantıyla durumu açıklamak zorunluluğu doğdu.

Zaman zaman Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ve Türk İlaç Sanayiine karşı olduğumuz veya bu kuruluşların bize karşı olduğu söylenmiştir. Bu söylentiler bizim görüşlerimizin tamamen dışındadır. Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı sağlık alanında birinci derecede yetkili bir devlet kuruluşu, ilaç sanayii de, Türkiye’de çeşitli aşamalardan geçerek bugünkü düzeyine kavuşmuş bir gerçektir.

Bizim karşı olduğumuz Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı da Türk Eczacıları Birliğinin kanuni görevlerini yerine getirmesine meydan vermeyecek, onu içine sindiremeyen zihniyet ile ilaç sanayiinde yanlış yapanların ve bundan dönmek isteyenlerin zihniyetidir?

Sayın Konuklar

Sayın Meslekdaşlarım,

Eczacılar her ülkede olduğu gibi Yurdumuzda da sayıları pek fazla meslek grubu, Türkiye Büyük Millet Meclisi ve 800 kişi için bir Milletvekili gönderebilmiştir. 150 eczacıdan biri Türkiye’de ve en azından

bölgesinde tanınmış sanatçılar arasındadır. Her eczacı, görev yaptığı kentin veya mahallenin tanınmış kişisidir.

FİP'in kongre deklarasyonlarında yer aldığı gibi sağlık alanında da ilaçlar hakkında entegre bilgiye sahip bir sağlık elemanıdır. Bütün kuruluşların ilaçlar ve farmasötik ürünler ile ilgili sorunların çözümünde mutlaka eczacılara ve eczacılık kuruluşlarına danışmaları, hizmet götürülen halkın yararına olduğu kadar bizzat o kuruluşun da yararına sonuç getirir. Böyle hareket eden Maliye Bakanlığının, Bağ-Kur'un sayın yetkilileri bu sonuca, gönül rahatlığı içinde varmışlardır.

Sayın konuklar

Sevgili Meslekdaşlarım

Bugün bir çok yenilerin içinde veya arifesindeyiz. Yeni yıl, yeni Büyük Millet Meclisi, yeni Hükümet, yeni Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı, nihayet yeni Merkez Heyeti.

Bu yeniler içinde yeni bir hızla kurumların birbiriyle karşılıklı görüşüp anlaşması ve varılan ortak noktalarda, kısa sürede sonuç alıcı yere varılması için bütün kuruluşların en büyük gayreti göstereceklerine inanıyorum.

Türk Eczacıları, yeni Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanımızdan, bu bakanlığın bünyesi içinde bulunma onurunu ve zevkini yaşama imkânının yaratılmasını önemle ve yeni bir heyecanla, istihdam eder. Davranışları ve görev anlayışı ile buna hakkı olduğunu büyük bir samimiyetle taktirlerine sunar, ben ve Merkez Heyetimizin hepsi eczacılık meslek aşkı ve sevgisiyle dolu, fedakâr ve çalışkan 15 üyesi, bütün yenilerin Türk Milletine ve Türk Eczacısına mutluluklar getirmesini dileriz.

Saygılarımızla.

—oOo—

Türk Eczacıları Birliği Genel Başkanı Prof. Dr. Mekin TANKER'in bu konuşmasından sonra Kongre konuklarının konuşmalarına geçilmiş, sırasıyla kürsüye gelen Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Sayın Bülent AKARCALI, Eskişehir Milletvekili Sayın Ecz. Mustafa BALCILAR, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Eczacıları Birliği Başkanı Sayın Ecz. Fatma AZGIN ve Türk Tabipler Birliği Başkanı Sayın Prof. Dr. Nusret FİŞEK birer konuşma yapmışlardır.

SAĞLIK VE SOSYAL YARDIM BAKANI
SAYIN BÜLENT AKARCALI'NIN KONUŞMASI

Sayın Başkanım

Sayın Tabipler Birliği Başkanı

Ve

Değerli Arkadaşlarım

Biraz önce Sayın Başkanın konuşmasından almış olduğum notlar var. Aldığım bu notlardaki bir iki noktaya değineceğim. En önemlisi iyi niyete, anlayışa ve güvene dayanan diyalogdur. Ben, bütün hayatım boyunca bu diyalogu kurdum ve her zaman da kurmaya hazırım. Diyalog kurulmasında bir eksiklikten dolayı bana sitemde bulunursanız, bir tek bunu kabul etmem. Zira, diyaloga o kadar açığım. Bunun da asgari şartları, karşılıklı anlayış, iyi niyet ve güvendir.

Diğer bir inancım, Türkiye'de tüm Birlik ve Dernek gibi müesseselerin asli fonksiyonlarıyla uğraşmaları, kamuoyunda inandırıcı ve ikna edici olmaları gereğidir. Açıkça ifade edeyim. Siyasete atıldıktan sonra, iyice müşahade ettim. Türkiye'de bu tip müesseseler kurulmuş, ancak asli fonksiyonlarını ihmal edip, yalnız ve yalnız siyasi konularla ilgilenir hale düşmüşler, onun için de önce siyasi iktidarlar nezdinde, daha sonra da başka kurumlar nezdinde inandırıcılığını kaybetmişlerdir. Ben, kesinlikle Birlik de bu durumdadır diye uzaktan veya yakından bir yakıştırama yapmıyorum. Genelde ve geçmişle ilgili bir misal vereyim, dedim.

1960'lardan sonra Türkiye'de çok hızlı bir kentleşme olmuştur. Yapılan inşaatların (% 99)unun altında mühendis ve mimarların imzası vardır. Bunların çoğu Ankara'daki birkaç bürokratin, mühendisin ve mimarın izni ile olmuştur. Bu odaklardan dolayı Meslek Odaları kendilerini sorumlu tutmamışlar, siyasi iktidarları sorumlu tutmuşlardır. İşte yanlışlık buradadır.

Değerli Arkadaşlarım,

Geçenlerde, televizyonda izlediniz. Müteahhitin kendisi ifade etti, Statik projeye, beton projesine imza atan kişi, gelip de bir defa olsun inşaatını görmüyor, O takdirde de inşaatlar Pizza Kulesi gibi eğik oluyor. Tek fark, Pizza Kulesi 10 asırdır eğik, acaba bu inşaatlar kaç sene eğik olarak kalacaktır? Benim, Birliğiniz bazında vermek istediğim mesaj budur.

Sorunlara bilimsel gerçeklerle yaklaşıyor, karşılıklı anlayış ve iyi niyetle çözüm arıyorsak, her zaman varım. Bunu yaptıktan sonra, gerisinin kendiliğinden çözümleneceğine inanıyorum.

Duyduğum ikinci müspet ve kıvanç verici olay, 1990 yılında Dünya Eczacıları Birliğinin, Kongresini Türkiye’de yapmak için aldığı karardır. Bu, beni iki açıdan mutlu ediyor. Birincisi, bu kararların geçmişte ne kadar güç alınabildiğini veya hiç alınamadığını bildiğimden, ikincisi ise son yıllarda bu tür toplantıların Türkiye’de ne kadar sık yapılmaya başladığını görmektendir. Bu hususda çalışmak lâzımdır. Gerek Bakanlık ve gerekse bu tip organizasyonları desteklemek için kurulmuş olan tanıtma fonunun da desteği ile, bugünden itibaren yardımcı olmayı bir görev addediyorum. Bu, yalnız Türk Eczacılarının kendilerini uluslararası düzeyde kabul ettirmeleri değildir. Onun için de bir Türk olarak Türkiye’nin bu ağırlamayı en iyi bir şekilde yapması gereklidir. Devlet olarak kendimize düşen asgari bir vazifedir.

Kuzey Kıbrıs’ın (FIP)e kabulünün büyük bir başarı olduğunu, burada ben de ifade etmek isterim. Bunu nasıl başardınız? Perde arkasını anlatırsanız, ben de değerli arkadaşım Mesut YILMAZ’a bir tiyo veririm. Avrupa Konseyi çalışmalarım sırasında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti için hangi senaryoların düzenlendiğini ve bu konuda nasıl duvarlar örülmek istendiğini bizzat yaşamış bir kişiyim. Sayın Denктаş’dan başlayarak hükümette çok yakın arkadaşlarım olduğu için, bu başarınızdan dolayı Sayın Başkanımızı ve Birliğimizi candan kutlarım.

Önce, meseleler hakkında konuşmanızın bir metnini rica edeceğim. Sonra, en kısa zamanda da görüşme yapabileceğimizi söyleyebilirim.

Muvazaalı eczaneler açılması konusuna gelince;

Bizim iktidarımızın politikası ademi merkezîyetçidir. Herşeyin bürokrasinin elinde toplanması anlayışında değildir. Bu konuyu, bu çerçeve içerisinde halledeceğime inanıyorum.

Konuşmanızdan esinlenerek sizlere verebileceğim mesajlar şu anda bunlar.

Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun gerektirdiği şekilde ve buna paralel olarak Hastane Eczacılığının yeniden organize edilmesi, görev yapan eczacının çağdaş bir kaynak içerisinde çalışmasını sağlamak gereklidir.

Kamuda çalışan eczacıların mali sıkıntılarının giderilmesi için Maliye Bakanlığından destek sağlayabileceğimizi sanıyorum.

İlaç üretimi konusunda şunu belirteyim. Kalite açısından Türkiye’nin de belirli bir düzeye geldiği belirtiliyor. Geçtiğimiz hafta Dünya Sağlık Örgütü, Bakanlığımıza, GMP (iyi imalat kuralları) ile çok ilgi-

lendiklerini belirtmişlerdir. Bu konuda, daha etkin girişimlerimizin olacağını sanıyorum. Yine, Dünya Sağlık Örgütü'nün İsveç'deki Ters İlaç Etkilerini İnceleme ve Değerlendirme Merkezine Türkiye'nin üyeliği kabul edilmiştir. Şu anda 26 ülke bu merkeze kayıtlı bulunmaktadır. Bu merkezin, yeni üye kaydetme gibi bir gayreti de yoktur. Bunun, müspet bir gelişme olarak kabul edilmesi gerektiği inancındayım.

Bugün aranızda olmaktan büyük mutluluk duydum, gurur duydum. Hepinize sağlıklı günler diliyorum.

ESKİŞEHİR MİLLETVEKİLİ SAYIN ECZACI MUSTAFA BALCILAR'IN KONUŞMASI

Sayın Bakan,
Değerli Milletvekili Arkadaşlarımız,
Sayın Birlik Başkanımız,
Sayın Türk Tabipler Birliği Başkanı
Ve

Değerli Meslektaşlarım

Değişik bölgelerden gelen meslektaşlarımıza hoşgeldiniz, derim.

Eczane eczacılığı, 1965 li yıllarda Türkiye'de altın yıllarını devam ettiriyordu. Arz-talep dengesinde eczacı sayısı arttıkça ve eczane eczacılığında sermaye erozyonu oldukça, sürşarj da yapamamaktan dolayı eczane eczacılığı çok kötü dönemlere geldi. Ben, o tarihlerde Eczacı Odası Başkanı idim. Arkadaşlarımın bir sürşarj olayından dolayı mahkemelere gidip, hakim karşısına suçlu olarak çıktığını iyi bilirim. Verilen ceza, cüz'i bir para cezası idi. Ancak, hakim karşısına suçlu olarak çıkmak ve mübaşirin suçlu Eczacı Mustafa BALCILAR diye çağırması insanı rencide eden bir olaydı. 1983-1987 yılları arasında mesleğimize getirilen en büyük yarar, sürşarj olayıdır, yasallaştırılmasıdır. Bunu, en acı bir şekilde yaşayan, ben idim. Oda Başkanı olmam dolayısıyla sürşarj yapamam sermaye erozyonuna uğramama neden oldu. Raf çeşidimin düşmesinden dolayı 1980 de eczanemi kapatmak zorunda kaldım. Hocam çok iyi bilirler, Eskişehir'de en iyi ciro yapan ilk 5-6 eczaneden biri olmama rağmen.

İkincisi, bulunmayan ilaç, en pahalı ilaçtır. O yıllarda, Devletin döviz sıkıntısından ve gerekli ithalatın yapılamamasından, ilaç sanayinin yeterli imalatı zamanında yapamamasından dolayı, ilaç bulamama sıkıntıları çekiyor, bulduğumuz ilacı da bütün paramızı, gere-

kirse faizle borç para olarak mala bağlamak, gerekirse ilaç stoku yapmak zorunda kalıyorduk. Bu durum, eczacıyı ekonomik yönden mağdur ediyordu. İthalatın serbest bırakılması, Bakanlığın ruhsat konusunda yapmış olduğu değişiklikler, her ilacı piyasada bulunabilir hale getirdi. 1965'li yıllarda altın devrini yaşayan eczane eczacılığı, mütakiben gümüş ve bronz devrine giderken, yeniden altın devrini yaşamaya başlamıştır.

Değerli Meslektaşlarım,

Bir konuya daha dikkatinizi çekmek istiyorum. Türkiye'de sosyal güvenliğin yaygınlaşmadığı dönemlerde, sosyal güvenlik ile birlikte, şemsiyesi altındaki sağlık sigortasının da yeterli büyüklüğe ulaşmadığı devirlerde, bir eczanenin cirosunun (%90)ı vatandaşlardan, (%10-15)i de sosyal güvenlik kuruluşlarından ve resmi yerlerden oluyor idi. Zaman içerisinde sigorta sistemi değiştiğçe, her geçen gün bu % dağılımları da tersine dönmeye başlamıştır. Herhalde, önümüzdeki yıllarda eczane cirolarının %95)i anlaşmalı yerlerden ve sosyal güvenlik kuruluşlarından, (%5)i ise vatandaşın kendi cebinden olacaktır.

Yapı, her geçen gün değişmektedir. Bağ-Kur sağlık sigortası kurumlaştırılırken Birlik ile devamlı temas halinde idik. Eczacı parlamenter arkadaşlarımızın da destekleri ile hizmetin satın alınması ifadesini kanuna koymak suretiyle bugün Sosyal Sigortalar Kurumunun kendi eczanelerinden ilaç vermesindeki rahatsızlığımızın Bağ-Kurda da olmamasını sağladık. İlerideki yıllarda Sağlık Hizmetleri Temel Yasasında da ilaç alımı ile ilgili yönetmelik çıkarılacak, yönetmeliklerden maddelere, yine Bakanlıkla yapılan diyalog sonucunda ileri tarihlerde sağlık sigortası şemsiyesinin vatandaşların (%90-95)'ini kapsadığı zaman, Sağlık Hizmetleri Temel Kanununda da eczacıların ilaç satımı ile sosyal güvenlik kurumlarının ilaç alımı hususunda ilgili düzenlemeyi yapmış olduk.

İleriki tarihlerde başka neler yapabiliriz diye düşündüğümüzde;

Sağlık Hizmetleri Temel Yasası, Sosyal Sigortalar Kurumunda da uygulamaya başladığı zaman, şu anda eczanesi olan ve sigortalılarına kendi eczanesinden ilaç veren bir sigorta hastanesi işletme haline geldiğinde, oradaki hastanenin yönetimi «Burada eczane açmak gereksiz. Boş yere ilaç buldurmaktansa ve ilaçların maliyetini hesaplamaktansa, ilacı dışarıdan, Bağ-Kur gibi serbest eczanelerden almak daha uygundur» diyecektir. Ve böylece Türkiye'deki ilaç tüketiminin yaklaşık 1/3 ini sağlayan Sosyal Sigortalar Kurumunun bu cirosunun da serbest eczanelere kayması mümkün olacaktır.

Değerli Meslektaşlarım,

Biz, eczacı parlamenterler, milletvekilliğimizden önce eczacıyız diyoruz. Bununla da gurur duyuyoruz. Bu dönemde de eczacılık mesleğinin sorunlarının çözümüne yardımcı olmaya hazır olduğumuzu ifade ve taahhüt ediyoruz.

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ ECZACILARI BİRLİĞİ BAŞKANI SAYIN ECZACI FATMA AZGIN'IN KONUŞMASI

Sayın Başkan

Sayın Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı

Değerli Hocalarımız, Bilim Adamları

Ve

Değerli Meslektaşlarım.

Sizlere bir mutluluğu, bir sevinci anlatmaya geldik. Sizlere Kıbrıslı eczacıların dostluk, sevgi ve teşekkürlerini sunmaya geldik. Sizlerin, Türk eczacılarının ve örgütünüzün yardımı ile Uluslararası Eczacılık Federasyonuna ve (53) ülke arasına nasıl girdiğimizi anlatmaya geldik.

Sayın Başkanım,

Kıbrıslı Eczacılar Birliği, 1959 yılında, İngiltere sömürgeci döneminde, Türk eczacılarının kurduğu bir meslek örgütüdür. Bir sağlık meslek örgütü olarak yalnızca verilen haklı çıkarlarını değil, toplumun özellikle sağlık alanındaki çıkarlarını da korumak zorundadır. Bu, Birliğimizin özenle korumaya çalıştığı bir çıkar dengesidir. Meslek örgütlerinin bir diğer çalışması ise, mesleki yenilikleri, gelişmeleri ve bunlara ait verileri mutlaka elde edebilmek ve bunları üyelerine duyurabilecek ilişkilere girmektir. Çağımız, iletişim ve diyalog çağıdır. Günümüzdeki sağlık doğruları ve ilaçlar hızla gelişmektedir. Bir bakıyorsunuz bir hastalık keşfedilmekte ve hemen onun arkasından ilacı üretilmektedir. Bir sağlık elemanının üniversiteden aldığı bilgi ve beceriye mutlaka yenilerini katması gerekmektedir. Burada amaç, toplumun sağlığına yeni ve yararlı boyutlar getirmektir. Bilim kuruluşlarına sahip Ülkelerdeki meslek sonrası eğitim ve yönetim organlarını, yeni hükümet ve meslek örgütleri ile işbirliği yaparak bu kurumları üstlenmektir. Bu kurumlara sahip Ülkeler, bununla da yetinmemekte, yer kürede bilim kurulları, meslek örgütleri ve yönetim organları ile çeşitli bilgi alış-verişleri ve ilişkiye girmektedirler.

K.K.T.C. Eczacıları Birliği, Kıbrıs'da meslek sonrası eğitimi üstlenecek bilim kurullarının olmayışını dikkate alarak, güvenilir, bilim-

sel bilgi kaynaklarından haberdar olma gerekliliğini duymuştur. Bizlerin her konuda ilk başvuracağımız yer Türkiye'dir. Türkiye'deki Eczacılık Fakülteleri, Türk Eczacıları Birliği, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü ile ilişkilere girdik. Kıbrıs'da bilimsel konferanslar, seminerler düzenledik ve burada yapılan toplantılara katıldık.

Türk Eczacıları Birliği ile yakın ilişkilerimiz 1983 yılında başlamıştır. Türkiye'de ilaç konusunda alınan kararları, pratik önlemleri ve bilgileri bizlere sürekli iletiler. 1985 yılında, Kıbrıs'da birlikte Uluslararası bir toplantı düzenledik. Türk Eczacıları Birliği, Türkiye'ye davet ettiği üç (FIP) yetkilisini (ki bunlar çok önemli kişilerdi. Birisi Genel Sekreter, birisi Özel Eczacılık Seksiyon Başkanı, birisi ise Kaliforniya Eczacılık Fakültesi Dekanı idi.) kendi olanakları ile toplantıya getirip, bu kişilerin konuşmasını sağladılar. Bizlerle tanıştırdılar. İşte (FIP) ile tanışmamız böyle başlıyor. Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Başkanı ve (FIP) Genel Sekreterinin yeşil ışığı ile sonunda (FIP) üyeliğine başvurduk. 1986 yılında üyeliğe kabul edildik. Süre olarak çok kısa olmakla birlikte, bunu kazanmak için Helsinki'de çok sıkıntılı ve zor 3 gün geçirdik. Bizim başvurumuzu müteakip Kıbrıs Rum Eczacılar Birliği de başvuruda bulunmuştu (FIP) yönetimi, federasyona üye olan Türk ve Yunan Eczacılar Birliğinden görüş istediler. Türk Eczacıları Birliği, Rumların üyelik başvurusuna itiraz etmediğini bildirdi. Yalnız Yunanistan hiçbir yanıt vermedi. Helsinki'ye gitmeden önce, federasyonun konseyinde yer alan ve oy hakkına sahip tüm delegelerin isimlerini Doğu kardeşimizden almıştık. (FIP)'e başvurumuzu ve nedenlerini açıklayan birer mektup gönderdik.

Rumların ve Yunanlıların her platformda Kıbrıs Türklerini dışladıklarını biliyorduk. Dışlamaya çalışırken de neleri ileri süreceklerini bir Kıbrıslı olarak çok iyi biliyorduk. Onun için delegelere, politik olmadığımızı, tek amacımızın Dünya Eczacıları arasına katılma ve mesleğimizi geliştirmek olduğunu duyurduk. Politika yapmıyoruz diyerek politika yapmaya başladık.

Helsinki'ye toplantıdan 3 gün önce ve Türk Eczacıları Birliği güçlü ekibi ile vardık. Vardık ki, Yunanlıların ve Rumların (bizim lehimize) karşı olduklarını Genel Sekreterin kendi ağzından dinledik. Genel Sekreter, bana mektuplarını da gösterdi. O mektupları okuyunca (ilk defa burada açıklıyorum) Kıbrıs Türklerinin sanki Nazi kamplarında işkenceye tabi tutulan kişiler olduğunu veya Nagazaki'de atom bombasına maruz kalmış kişiler gibi hissettim. «Sözde Kıbrıs Türk Eczacıları Birliği» olarak söz ediyordu. «Hiç kimse bizim eczacı olmamızı ve Birlik kurmamızı engelliyemez. Biz sözde değiliz. Federasyona gir-

sekte, girmesekte sözde değiliz» dedim. 1959'da kurulan birliğin, 1974 deki barış hareketini bahane ederek «sözde» diye tanımlayanlarla mücadele kararı aldık. Aslında, Genel Sekreteri çok bunaltmışlardı. Yabancı Büyük Elçiler bile devreye girmişlerdi. Yunanlıları gücendirmemek için bize erteleme önerisi yapıldı. 1987'de Amsterdam'da yapılacak toplantıya kalsın, dediler. Düşündük, halbuki herşey lehimize idi. Gündeme bile alınmayan konular, oylama yapılmadan kabul edilebilirdi. Biz bunu temaslar sonucu öğrenmiş idik. (FIP)'in çözümlü de bizden yana idi. Şöyle ki, eczacı örgütleri Ulusal olsun veya olmasın Federasyona üye olabilirdi. Federasyon, gerçek anlamıyla tam bir mesleksel birlikti. Bu konuları çok iyi kullandık. Bu sefer Rumlardan erken davranıp Federasyona onlardan önce başvurduk. Tüm delegelere bir mektupla kendimizi tanıttık. Üyelik başvurumuzu bir sene sonraya ertelersek Rumlara propaganda için zaman tanımış olacaktık. Helsinki'deki 3 gün umut-umutsuzluk, kazanmak-kaybetmek duyguları arasında geçti. Çok güçlü ekibimiz vardı. Kimimiz delegelerle görüşme yapıyor, kimimiz Helsinki'deki Türk Büyükelçiliğinde (hafta sonu olmasına rağmen açılan Büyükelçilikde) Sayın Balçılar'ın yardımı ile (gerekirse tüm delegelere dağıtılmak üzere) seçim hazırlığımızı çoğaltılıyordu.

31 Ağustos günü geldi. Konsey toplantısından önce Türkiye, Yunanistan, Kıbrıs Rum Başkanları, (FIP) Genel Sekreteri ve Biz, toplantı yaptık. Yunanlı ve Rumların önerisi konuyu 1987 yılına bırakmak idi. Biz hiç birşey söylemedik ve izin isteyip, ayrıldık. Kendi aramızda çok kısa bir görüşme yaptık. İsrar etme kararı aldık. Toplantı saati gelmişti. Toplantıya girerken Genel Sekreter yakaladı ve «Kararı aldınız mı?» dedi. Bugün ne olacaksa olacak, bugün görüşülecek» dedim. «Sizi uyarıyorum. Üyeliğiniz reddedilirse, artık federasyona girmeniz olanaksız olur. Gelecek yıl için garanti verdiler» dedi. Güvenemediğimi söyledim ve bana ayrılan yere oturdum.

Türkiye'nin ve Bizim, Kıbrıs Rum Eczacılar Birliğinin üyeliğine karşı olmadığımızı, ama onların Kıbrıs Türk Eczacılar Birliğine karşı olduğunu belirtti. «İtirazı olan var mı?» diye sordu. Bunun üzerine Yunanlı delege söz aldı. Bozuk plâk gibi bilinen şeyleri tekrarlamaya başladı. İlegal bir Devletin, illegal Birliği v.s. Artık kulaklarım işitmiyordu. Salonda çeşitli dil ve ırktan 100'ün üzerinde delege vardı. Ama, bir tek Kıbrıslı Türk'e tahammül edemiyorlardı. Bozuk plâk devam ediyordu. 1974 İşgal kuvvetleri v.s. Delegelere baktım. Herkes gülüyordu. Bu adam ne diyor diye, şaşırıyordu. Yunanlının politik konuşmasına karşılık, konuşmalar başladı.

İlk sözü İsveçli aldı. Sonra İspanyol, Nijeryali delegeler ve Türkiye'den Doğu kardeşimiz. Yunanlıya, Federasyonun Eczacılar Federasyonu olduğunu hatırlatıp, (FIP)'in politik sorunlarla uğraşmadığını belirttiler. Yunanlı tepki gördüğünü farkettiler ve bir önerge vererek gelecek yıla kalsın, dedi. Önerge oylandı. Ezici çoğunluk, üyelüğimizi kabul etmişti. Yunanlı, Kıbrıslı Rumu alıp salonu terketti. Bu davranışları da büyük bir tepki yarattı. Söz alıp, tüm delegelere Kıbrıs Türk Eczacıları adına teşekkür ettim. Ekibimiz aşağıda merakla sonucu bekliyordu. Onları sıkıntıdan kurtarmak için, bir ara dışarıya çıkarak onlarla sevincimi paylaştım. Hepimiz ağlıyorduk. Onurlu bir mücadelede zafer kazanmıştık.

Bizi tekrar bir toplantıya çağırdılar. Genel Başkan ve Genel Sekretere rest çektik. Üye olduktan sonra propaganda malzemesi olarak kullanacaklardı.

Geçen yıl iki kez Federasyona başvurdular. Üyeliğimizin iptal edilmesini istediler. Genel Sekreter, onların yazdığı ve kendisinin onlara yazdığı mektupların kopyasını bana gönderdi. Onlara kesin bir dille bu tutumlarından vazgeçmelerini yazıyordu. Delegeler, Yunanlının sadece 1986 yılında ve sırf bize itiraz etmek için geldiğini, bu zamana kadar toplantılara hiç gelmediğini söylediler.

Böylece Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin bir meslek örgütü, lararası bir platformda sesini duyurma imkânını buldu.

Artık (FIP) üyesiyiz. Sizlere, bir var oluşun kısa öyküsünü anlattım. Bu var oluş, Türk Eczacıları Birliğinin yardımları ile, T.C. Hükümetinin Helsinki toplantısına maddi katkıları ile, T.C. Helsinki Büyükelçiliğinin tüm meslektaşlarımıza moral desteği ve inancımızla gerçekleştirildi. Gerek Türk Eczacıları Birliğinin ve gerekse Bizim, Uluslararası arenada başarılarımızın, Devletlerimiz ve Hükümetlerimiz tarafından da desteklenirse, bizlere olduğu gibi Ülkemize de çok yarar sağlayacaktır.

Hepinize sonsuz teşekkürlerimi sunar, Kongrenin başarılı geçmesini temenni ederim.

—oOo—

K.K.T.C. Eczacıları Birliği Başkanı Sayın Ecz. Fatma AZGIN'ın bu konuşmasından hemen sonra Türk Tabipler Birliği Başkanı Sayın Prof. Dr. Nusret FİŞEK de bir konuşma yapmış, Sayım ve Döküm Kurulunun ad çekme usulü ile belirlenmesinden sonra Kongre Başkanlık Divanının seçimine geçilmiştir.

Çok kısa bir süre içerisinde belirlenen Kongre Divanı, Büyük Kongre Gündeminin geriye kalan maddelerinin kabulünü oylamaya sunmuştur. Bu arada Odamız, Bağ-Kur reçetelerinin kontrolünden doğacak masrafların Kurum tarafından ödenmesini doğru bulduğundan ve konunun bir Kongre kararını gerektirdiğine inandığından, daha önce hazırlayıp, bizlerin dışında (22) Büyük Kongre Delegatesine de imzalatmış olduğu, gündeme ilave önergesini Büyük Kongre Divan Başkanlığına vermiştir. Divan Başkanı tarafından yüksek sesle okunan önergemiz için bazı üyeler oylama istedi ise de, önergemiz, Türk Eczacıları Birliği Yönetmeliğinin 9. maddesine uygun bulunduğundan, gündeme ilavesi kararlaştırılmıştır. Böylece gündeme giren Bağ-Kur konusu, sıralamada 18. maddenin önüne alınmıştır.

Bütçe ve Hesap Komisyonu, Mevzuat Komisyonu ile Dilek ve Öneriler Komisyonunun seçilmesinden sonra, Merkez Heyeti Çalışma Raporu, Yardımlaşma Sandığı Yönetim Kurulu Çalışma Raporu, Merkez Heyeti Bilançosu ile Yardımlaşma Sandığının Bilançoları okunmuştur. Merkez Heyeti Murakabe Kurulu Raporu ile Yardımlaşma Sandığı Denetleme Kurulu Raporları da okunduktan sonra ilk günün gündemi tamamlanmıştır.

—oOo—

24. Olağan Büyük Kongrenin ikinci gününün ilk oturumu başlamadan önce, Odamız, hiç olmazsa Anadolu (5) inin seçiminin serbest bırakılarak Genel Kurulun iradesine gölge düşmemesini temin için daha evvel hazırlamış olduğu bir deklarasyonu tüm delegelere dağıtmıştır.

Bu deklarasyonu tam metin olarak yayınlıyoruz.

T.C. TÜRK ECZACILARI BİRLİĞİ
6. BÖLGE ECZACI ODASI
SAMSUN

Sayı : 001.9/242

Samsun 24/12/1987

Sayın Delegeler,

6643 sayılı kanun da yapılan değişiklikle 35. madde gereği olarak Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetinin Genel Kurula katılan siz delegelerden seçilmesi zorunlu hale getirilmiştir. Bu madde ile

10.000 ini aşkın meslektaşlarımızdan camiamıza yararlı olabilecek, birçoğu delege olmadığı için seçilme hakkını kaybetmektedir. Bu, bizce antidemokratik bir uygulamadır. Bu maddenin değiştirilmesi yönünde geçen Genel Kurulda Odamızın önerisi ile alınan temenni kararlarının uygulamaya konulmasından yanayız.

Genel Merkezin Ankara'ya alınması sırasında yeniden düzenlenen yasamızın da ışığında Merkez Heyetinin (11) üyesinden (6) sının Ankara'dan olması işlerin düzenli yürütülebilmesi bakımından bizim Odamızın da desteği ile prensibe bağlanmıştı. 35. maddenin zorlaması ile Ankara (6) sının seçilmiş (7) delegeden seçilecek olması, Genel Kurula gündemin seçim maddesini işletebilme olanağını sadece Anadolu (5) i için bırakmaktadır.

Son başkanlar toplantısında da, Odamız Anadolu (5) inin seçiminin Genel Kurula bırakılması ve bunun kural haline getirilmesini istemiştir. Bundan amaç Merkez Heyetinin seçiminde Genel Kurul iradesinin sağlanması ve seçimli Genel Kurulların seçimsiz Genel Kurul haline dönüşmesini önlemektir. Genel Kurulun onayını alacak Ankara ekibine destek ve uyum sağlayacak en iyi Anadolu (5) inin seçileceğine inancımız tamdır.

Konunun bu açıdan değerlendirilmesinde delegasyonumuz yarar görmektedir. Saygılarımızla,

Ecz. Erkal KÖKDENER
İmza

Ecz. Sadi SUBAŞI
İmza

Ecz. Hasan TÜRKİLİ
İmza

Ecz. Akın ÖZBAŞ
İmza

Ecz. Ahmet AHISKALI
İmza

Ecz. Kaya ERGEZEN
İmza

Ecz. Bahattin GÖKÇEK
İmza

—oOo—

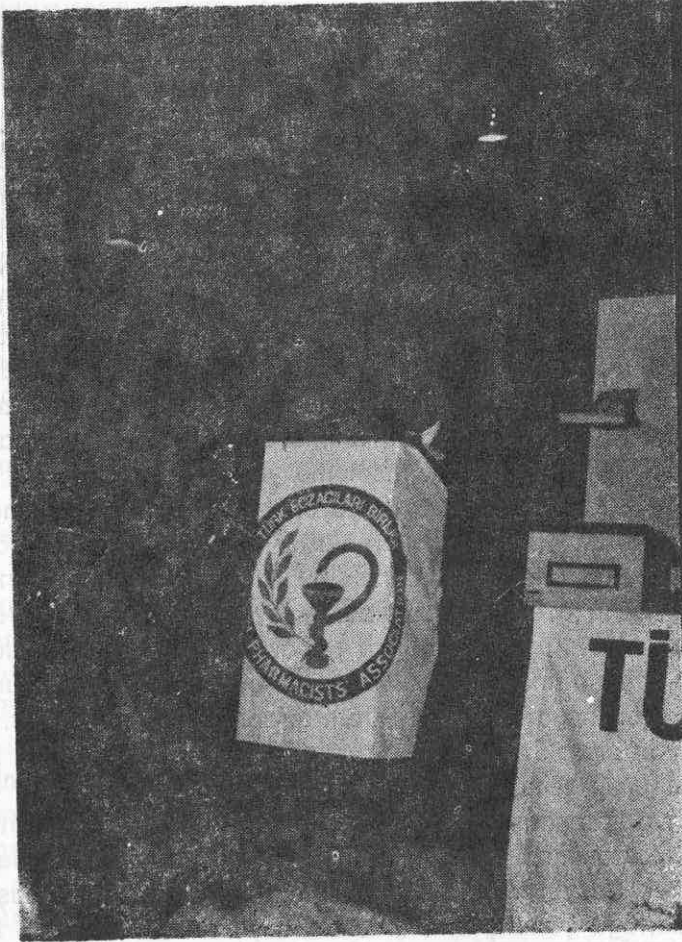
Yukarıda yayınlamış olduğumuz deklerasyonun dağıtımının hemen akabinde, Merkez Heyeti ve Yardımlaşma Sandığı Yönetim Kurullarının çalışma Raporları, Bilançoları ve Murakabe Kurulu Raporlarının görüşülmesine geçilmiş ve gündemin bu bölümünde ilk sözü Odamız almıştır.

Odamızın görüşlerini açıklamak üzere söz alan Sayın Ecz. Sadi SUBAŞI ile Genel Sekreterimiz Sayın Ecz. Akın ÖZBAŞ'ın konuşmalarını aşağıda yayınıyoruz.

SAYIN ECZACI SADI SUBAŞI'NIN ODAMIZ ADINA YAPTIĞI KONUŞMA

Sayın Divan, Sayın Genel Başkan, Sayın Merkez Heyeti Üyeleri, Sayın Konuklar ve Değerli Meslektaşlarım. Hepinizi 6. Bölge Eczacı Odası adına saygıyla selamlıyorum.

Odamız adına görüşlerimizi 2 bölüm halinde sizlere sunacağız. 1. Bölümü ben, 2. Bölümü ise Genel Sekreterimiz Sayın Akın ÖZ-BAŞ ile sizlere aktaracağız.

— Sayın Ecz. Sadi SUBAŞI Odamız Adına Konuşmasını Yapıyor —

Sözlerime muvazaa konusu ile başlamak istiyorum. Sanıyorum Türk Eczacıları Birliği üst muvazaa komisyonu üyeleri aramızda

yoklar. Ne yazık ki asıl muhatabımız olan Genel Müdürlük makamı da yoklar. Yine biz bize, sorunlarımızı görüşmek zorunda kalacağız. Yinede beni sabırla dinlemenizi ve Sayın Divandan da zaman olarak biraz anlayış göstermesini rica ediyorum. Zira çok ilginç bir dosyadan bahsedeceğim, Genel Kurulun bu ilginç dosyadan haberdar olmasını istiyoruz. Çünkü sonunda bu işi Sayın Genel Müdürün şahsına bağlayacağım. Bu arada da bir noktayı da vurgulamak istiyorum; Türkiye'de sorunlar anlata, anlata kamuoyuna maledildikten sonra ancak çözülebiliyor. Nitekim sürşarj böyle çözümlenmiştir. Muadil ilaç sorunu böyle çözümlenmiştir. Muvazaayı da böyle anlata, anlata, yaza, yaza kamuoyunun kulağına yerleştirmek için elimizden geleni yapacağız. Yavaş, yavaş Televizyonda dahi sahte eczane olayı gündeme gelmeye başlamıştır. Bu bizim için bir, kazançtır. Dosyadan kısaca söz edeceğim. Muvazaayı yapan taraflardan birisi Samsun il merkezinde normal eczanesi olan bir meslektaşımızdır. Bir gün eczanesini kapatmak üzere Odaya müracaat eder, bir süre sonra da bir ilçemize nakletme talebinde bulunur. Ancak bu sırada Odaya olayın muvazaa olduğu duyurulur. Daha önce bu ilçemizde muvazalı olarak işlettiği 2. ci eczanesi kapatılmış bir meslektaşımızın desteğinde açılmak istenmektedir. Oda, tahkikatını yapmış, muvazaa kararına varmış ve doneleri ile birlikte dosyayı Muvazaa Tespit Komisyonuna göndermiştir. Ben de Muvazaa Tespit Komisyonu üyesiyim. Dosya komisyonda incelendi. Bizzat 2 komisyon üyesi yerine giderek inceleme yaptı. O kadar subut deliller söz konusuydu ki, olay zaten açığa çıkmıştı ve Komisyonumuz dosyayı onaylayarak Türk Eczacıları Birliği üst Komisyonuna gönderdi. Dosya orada da onaylandı, ancak bu işlemler sırasında eczanenin açılma talebinin üzerinden takriben 7 ay süre geçti. İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü ile yapılan temaslardan, Genel Müdürlüğün büyük bir baskı altında olduğu ve adeta bu dosyaya göz yumulmasını isteyen bir hava esiyordu. Bütün direnmemizi gerek Oda, gerekse Komisyon olarak sürdürdük. Zaman zaman direkt Genel Müdürlükte yaptığımız temaslarda bu baskının nereden geldiğini çözdük ve bunları da zamanında Genel Merkeze Odamız tarafından ulaştırdık. Meslektaşımızın arkasındaki kişi, yani babası 1980 den sonra Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığında personel daire başkanlığı veya müdürlüğü yapmış emekli bir subay. İddiası da «ben bu Bakanlığa uzun bir süre hizmet verdim, dostluk ilişkilerim var, ben bu işi çözerim». Genel Müdürlük bu baskıların altında ve sanıyorum, siyasi baskılarda var, sıkıntılı durumda. Dosyanın işleme konmacağı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına bildirildi. Tabii bu arada

bizde büyük baskı altındaydık. İşin Türk Eczacıları Birliği'nde çıkıp Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı'na intikal etmesinden sonra İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü de büyük bir baskı altındaydı. Bizim de eczacılar olarak bu baskıya karşı koymamız gerekiyordu. Tam bu sırada Samsun Valiliğinden bu konu ile ilgili olarak bir çağrı geldi. Odamız Yönetim Kurulu ve Komisyon üyeleri olarak Vilayete gittik. Valimiz dediler ki; «Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığından bir yazı geldi, siz bir eczane ile ilgili bir dosya için muvazaa kararı vermişsiniz. Bu dosyanın tarafımdan doğruluğunun tesbiti isteniyor» dedi. Konuyu da pek iyi bilmedikleri için sanıyorum haklı olarak olaya şüpheli bakıyorlardı. O gün Valiye aynen şöyle dedim; «Sayın Valim, burada Vilayetin hiçbir yetkisi yoktur olay tamamen Eczacı Odası ile Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı arasındaki bir iştir. Dosyada yasaların ve 12.11.1986 tarih ve 39647 sayılı genelge doğrultusunda işlem yapılmış ve eczane açma işlemi iptal edilmiş, durum Bakanlığa bildirilmiştir. Olay açıktır, aslında burada Bakanlığın da yapacağı bir şey yoktur. Bu dosya iptal edilmiştir. Bunun dışındaki her türlü zorlama yasa dışıdır. Ancak şunu yapabilirsiniz, hakkımızda kötüniyet araştırması yapabilirsiniz, Oda Yönetimi ve gerekse Komisyonumuzun görevini kötüye kullandığını tesbit ederseniz. 6643 sayılı yasanın son bölümüne eklenen yeni madde ile yetkinizde var. Hakkımızda soruşturma açar ve bizi açığa alırsınız. Bunun dışında bu dosya üzerinde hiçbirşey yapamazsınız» Konuyu kendine yeniden anlattık. İnceleyeceklerini söyleyerek Sağlık ve Sosyal Yardım Müdürünü görevlendirdiler. Daha sonra öğrendiğimize göre Odanın yaptığı işlemde herhangi bir yanlış işlem olmadığı Vilayet tarafından Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına cevabi yazı ile bildirilmiş. Bu yazışmaların hepsi ilgili dosyada mevcut, Oda Bülteninde de yayınladık. Onun için daha fazla detaya girmiyorum. Bu sırada Türk Eczacıları Birliğini arayarak durumu anlattık ve Vilayete giden yazıyı bildirdik. Biz buradaki bütün baskı unsurlarına direndik, bundan sonra iş size düşüyor, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü üzerinde bütün etkinliğinizi kullanın ve gereken demarjları yapıp bu dosyanın geri dönmesini sağlayınız. Bu dosya bir örnek dosyadır bu dosyanın geri dönmesi hem 12.12.1986 tarihli SSBYB. genelgesinin işlerliğini kaybettiği anlamına gelecek, hemde başta bizim Bölgemizde olmak üzere bu iş kopacaktı. Yalnız üzülerek söylemek isterim. Böylesine önemli devrede, sanıyorum izin ayıydı, Genel Merkez de Başkan, 2. Başkan ve Genel Sekreter izindeydiler. Kimseyi bulamadık. Bilemiyorum gerekli demarjlar yapılabilir mi? Gerçi yapılsa ne olacaktı? O da meşgul. Genel Müdürlük kafasına koymuştu, bu ruhsatı vere-

cekti, bir çıkış yolu arıyordu. Tam bu sırada bir haber daha aldı. Bu dosya için Genel Müdürlük müfettiş gönderecekti. Bu konuda gerekli girişimleri yaptık. Gerekirse bizim bilgimize de baş vurulsun dedik. Bir ses çıkarmadı. Böylece kasım ayına kadar geldik ve günlerden birgün, tam seçim arifesi bomba gibi patlayan haber geldi. Eczaneye ruhsat verilmiş ve Samsun Sağlık Müdürlüğüne gelmişti. Bunun üzerine Komisyonumuz toplandı ve 6. Bölge Eczacı Odasının bir yazı yazdı. Yazının sadece bir bölümünü okuyacağım «Yasalarımız muvazaayı yasaklamış ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı bu konunun takibi görevini 12.12.1986 tarih 39647 sayılı genelgelekle Eczacı Odalarına vermiştir. 6. Bölge Eczacı Odası, adı geçen eczaneye muvazaa kararı vermiş, Oda Muvazaa Tespit Komisyonu, kararı onaylamış ve dosya iptal edilmiştir. Buna rağmen konunun Bakanlığa bildirilmesinden 4 ay sonra, adı geçen eczaneye ruhsat verilmiş, ve Sungurludaki Sağlık Eczanesinin kapatma kararı hala uygulanmamıştır. Evraklarının aslı Odamızda bulunan adı geçen eczaneye nasıl ruhsat verilmiş ve neden bu kadar süre beklemiştir. Durum böyle sonuçlandığına göre komisyonumuz ortada bir yetki suistimali ve görevi kötüye kullanmanın bulunduğu kanısındadır.

O halde,

a — Ya 6. Bölge Eczacı Odası Muvazaa Tespit Komisyonu ve Türk Eczacıları Birliği Muvazaa Tespit Komisyonu görevini kötüye kullanmış ve haksız yere adı geçen eczaneye muvazaa raporu vermiştir. Bakanlıkça böyle değerlendirilmişse bunun gerekçeleri açıklanmalıdır. Çünkü bu eczaneye ruhsat verilirken Odamıza hiç bir açıklama yapılmamıştır.

b — Ya da Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı - İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü görevini kötüye kullanarak kendi genelgelerinin ve yasalarını hiçe sayarak yasa dışı bu eczaneye bazı baskılar sonucu ruhsat vermiştir. İşte bu soruların açıklığa kavuşturulması için gerekli yazışmaların yapılarak Komisyonumuza bilgi verilmesinin istenmesine Komisyonumuzca oy birliği ile karar verilmiştir».

6. Bölge Eczacı Odası bu karar üzerine İlaç ve Eczacılık Müdürlüğüne bir yazı yazarak, ekine bu yazıyı da ekleyerek bilgi istemiş ve durumun önemine binaen günün Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanına da bilgi aktarmıştır.

Tüm bu açıklamalara ve yazılara hiç bir cevap gelmedi. Bu yazışmalarımızdan 3-4 gün sonra «Odaların, genelgeyi suistimal ettiği gerekçesiyle 12.12.1986 tarihli genelgenin yürürlükten kaldırıldığı haberi geldi. Milliyet Gazetesinde, bizzat Genel Müdürün ağzından bu açıklama çıktıktan sonra Odamız, Komisyonumuzun da katıldığı

bir basın toplantısı yaptı ve bu yetki suistimali kimin tarafından işlendiğini açıkça söylenmesini ve eğer Odalar tarafından işlenmişse bunun sorumlularının cezalandırılmasını istedi. Oda Bülteninde yerdi. Aynen şöyle diyoruz; Eğer Odalar işlemişse, bunlar sayılarla açıklanmalı ve buna neden olan Eczacı Odası yöneticileri cezalandırılmalıydı. Aksi halde bu suçu bizzat İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü yetkilileri işlemiş 6197 ve 6643 sayılı yasalar ile kendi genelgelerini çiğnemiştir. Yoksa bir kaç Eczacı Odası ve yöneticisi cezalandırılır ve genelge yürürlükten kaldırılmazdı.

Bu arada yine Milliyet gazetesinde, İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğünün, birkaç gün önce İstanbul Eczacı Odasının «İlaç Vurgunu» başlıklı açıklamasına cevap niteliğinde olan ve tüm eczacıları ilaç ambalajlarında bulunması gereken yardımcı malzemeleri (damlalık, testere, kaşık v.s. yi) çalmakla suçlayan, açıkça bizlere hırsız diyen açıklama çıktı. Onun üzerine de bir basın toplantısı yapılarak gerekli açıklamalar yapıldı.

Kendilerine böylesine ağır ithamlarda bulunduğumuz, açıklamalar istediğimiz ve suçluysak açıkça cezalandırılmamızı istediğimiz halde hiç bir açıklama yapamayan, hiç birine cevap veremeyen, bize hırsız diyebilen bir Genel Müdürün, artık bu makamda bulunabilme şansının olacağına inanmıyor ve Bültenimizde yer alan bana ait makalede de belirttiğim gibi sayın Genel Müdürü huzurlarınızda istifaya davet ediyorum. Bu Genel Müdüre hiç bir sorunumuzun çözülmesi mümkün değildir. En ufak baskıda yılan, en ufak tepkiden korkan ve çoğu Genel Müdürlük genelgesinde müsteşar imzası bulunan bir Genel Müdüre hiç bir yere gidilemez. Dosya, İdare Mahkemesinde dava açılmak üzere Türk Eczacıları Birliğine gönderildi. Zannediyorum davada açıldı. Benim yine Türk Eczacıları Birliği üyelerinden bir ricam var; Türkiye’de işler sadece yazışmalarla yürümektedir. Adı geçen dosya Genel Müdürlükte beklerken bizler gerekli baskıyı yapamadığımız için, mecliste 7 milletvekili eczacımız varken ve de Meclis Sağlık Komisyonu Başkanı bir eczacı iken, malesef karşı baskılar sonucu ruhsat verilmiştir. Sayın Balcılar’ın da burada olmasını isterdim. Yine milletvekili seçtiği günlerde İstanbul’da yapılan Türk Eczacıları Birliği Büyük Genel Kurulunda yaptığı konuşmayı kendilerine hatırlatacaktım. O gün orada büyük vaatlerde bulunmuştu. Ben de yaptığım konuşmada «Genel Kurul Divanından bunların kayda geçilmesini istemiş ve bu sözlerinin takipçisi olacağız» demiştim. Şu anda burada olmadığı için bir şey söylemem mümkün değil. Ancak bizim için büyük bir fırsat kaçmıştır. İdare mahkemesindeki bu dosyanın da, Türk Eczacıları Birliği

avukatının da takibi ile ve de yazışmalarla olumlu sonuca ulaşacağını dan endişeliyim. Merkez Heyetine bu dosyanın takibi görevi düşmektedir?.. İlgili kişilere bu dosya iyice anlatılmalıdır. En azında dosyanın geçikmesi önlenmelidir. Muvazaa konusunu böylece arlattıktan sonra notlarımdaki 2. konuya geçmek istiyorum.

Yalnız konuya geçmeden önce bir açıklama yapmak istiyorum Ben, 6 yıl Oda Başkanlığı da yaptıktan sonra bir dönemde Türk Eczacıları Birliği Yönetim Kurulu üyeliği gibi şerefli görevi yaptım Benim için bu sayfa kapanmıştır. Biraz sonra söyleyeceklerimder ötürü kendi adıma hiç bir talebim yoktur, hiç bir çalışmam yoktur Hiçbir hizbin içerisinde de değilim. Kendi adıma bu açıklamayı yaptıktan sonra söyleyeceklerimin bir prensip meselesi olduğunu, Odamızın da bu yönde aldığı bir kararı bulunduğunu ve biraz önce dışarıda dağıttığımız deklarasyonun yanlış anlamalara neden olması için içeriğini biraz açmak istiyorum.

Kendileri burada yoklar, ama tariz de bulunmadan geçemeyeceğim. 6643 sayılı kanunda da bazı değişiklikler yapıldı ve bir 35. madde eklendi. Çok önemli bir sürü maddesi dururken 35. madde değiştirildi. O hale getirildi ki, Türk Eczacıları Birliği Yönetimine ancak Bölgelerden gelecek delegeler arasından seçilebilirsin, dendi. Yani Ülkemizde 10.000 i aşkın eczacının seçilme hakkı elinden alındı. Son derece antidemokratik bir uygulama. Biz geçtiğimiz dönemde Sayın Balcılar'a da anlattık. Bir önceki Genel Kurulda yine bu salonda bu maddenin değiştirilmesi için Kongre kararı alındı. Faaliyet raporunun içersinde görmedim, 35. maddenin düzeltilmesi için ne yapıldı? Sayın Balcılar hiç bir şey yapmadı. Kendisi 2 dönem, 4 yıldır Başkanlığını yaptığı Sağlık Komisyonundan Dış Tabipliğinin yasası çıkarken tek eczacılık kanunu geçmedi.

Bir daha o makama bir eczacı gelecektir? Gelmeyecektir? belli değildir. Şimdi 35. madde muhafaza edildiğine göre yine geçen Genel Kurullardan Odamızın da desteklediği bir prensip kararı uygulaması ile (11) Merkez Heyeti üyelerinin herbirinin değişik illerden olmasının çalışma düzenini bozacağı için bunlardan (6) sının Ankara'dan olması prensip kararına bağlanmıştır. O halde geriye kalıyor (5) Anadolu üyesinin seçimi. Geçtiğim 12 Kongrede ben burada bunu bir nebze dile getirmiştim, Bu prensip kararına karşı değiliz. İşlerin iyi yürümesi için bundan yanayız. Ama bir prensibin daha konmasında yarar var. 2 kongredir bu prensip çiğnenmektedir ve Merkez Heyeti atama ile seçilmektedir. Bizce, bu kongre delegasyonunun iradesine saygısızlık olmaktadır. Çünkü ben inanıyorum

ki; bu göreve talip olmak delegasyonla gelen tüm üyelerin hakkıdır. Hiç bir alternatif arayışı içerisinde değiliz. Sn. Hocamın kişiliğine saygımız sonsuzdur. Bugüne kadar başarı ile gelmiş Merkez Heyetlerine de güvenimiz tamdır. Ama bu uygulama demokratik bir toplum olan eczacı toplumuna yakışmamaktadır. Sıkıntımız buradadır. Odamızın bu konudaki önerisi daha önce yapılan Başkanlar toplantısına Oda Başkanımız Sn. Erkal KÖKDENER tarafından götürüldü ve orada açıklandı. Ancak tasvip görmedi. En son dün Sn. Genel Başkanla bir görüşme daha yaptık, amacımızı açıkladık ve dedik ki; «bu prensibin Merkez Heyetine oturması lazım. Ankara (6) sına nasıl olsa karışmıyoruz. Seçilen 7 delegeden 6 sı geliyor. Anadolu (5) i için yine sizin tasvibinizi alarak, ya Başkanlar toplantısında Anadolul adaylarından bir seçim yapılsın» ya da yine sizin de onayınızı alacak 8-10 aday arasından seçimi Genel Kurul yapsın». Ama sayın Başkan bize bu konuda ödün vermediler. Biz de kendilerine «durumu bir deklerasyonla açıklayacağımızı» söyledik.

Burada bir açıklama daha yapıyorum. Kendi adına bir talebim yok ama, (5) yıldır düzenli çıkan bülteni ile, tüm Türk Eczacıları Birliği kararlarını en iyi ve seri uygulayan, Sağlık Bakanlığı tamimlerini üyelere en düzenli ulaştıran ve en iyi çalıştığına inandığımız Odamız adına Türk Eczacıları Birliğinin çatısı içerisinde bir üye bulundurma hakkımızın da olduğuna inanıyoruz. Ancak bir şartla, prensibini koyduğumuz seçimle gelmek koşulu ile. Bu sistemin olmadığı bir yerde, atama ile gelecek bir görev için bir adayımız zaten söz konusu değil. Bu işleme de karşıyız.

Şimdi bu atama ile gelen sistem neyi getirmektedir? Şunu getirmektedir? Hiç bir Merkez Heyeti üyesi kusura bakmasın, çoğu ile ben de içinde birlikte çalıştım, Anadolu'dan gelen (5) kişi ancak danışmanlık görevi yapmaktadır. Adeta piyon görevi yapmaktadır. Çünkü olayı bitiren ve alınan kararların uygulamasını yapan Ankara'da kalan (6) arkadaşımızdır. Bütün işleri onlar kotarmaktadır. Atama ile gelen arkadaşımıza bir makam tevdi edilmektedir. Bir yerde bu makamı kendisine verenlere karşı bu üye kendini gebe hissetmektedir. Oraya oturan arkadaşımız yeri gelince elini masaya vurup, tavır koyamamaktadır. Bu sakıncalardan birisidir. Tabii ki sayın delegasyon bu görüşümüze katılır veya katılmaz. Ben bizim görüşlerimizi söylüyorum.

Yine bu 35. maddenin getirdiği bir yanlışlıkla Ankara Eczacı Odasına çok büyük bir yük düşmüştür. Çünkü alınan prensip kararı ile Merkez Heyetinin 11 üyesinden 6 sının Ankara'dan olması

işlerin yürüyebilmesi bakımından da zorunludur. Dolayısı ile Ankara Eczacı Odasına büyük sorumluluk düşmektedir. Geçen Genel Kurulda da dile getirdim. Ne yazık ki Ankara Eczacı Odası (500) ü aşkın üyesi arasından eczane sahibi eczacı bulup Merkez Heyetin sokamamaktadır. Biraz önce söyledim. Merkez Heyetinin bütün işlerini Ankara'dan gelen (6) arkadaşımız yürütmektedir. Bu 6 arkadaşımızın (3)'ü öğretim üyesidir. 1 tanesi tıbbi malzeme depocusu, 1 tanesi kooperatifçi, sadece 1 arkadaşımız eczane eczacısıdır.

Türk Eczacıları Birliği bugünkü yasalar nedeniyle sadece Eczane sahibi eczacıların sorunlarını halledebilmektedir. Kamu kesimindeki arkadaşlarımıza maalesef hiçbir hizmet verilememektedir. Şimdi soruyorum; bir muvazaa olayını, bir surşarj olayını, bir etiket olayını biz mi daha iyi bilebiliriz, onlarmı bilebilir? Bilmek ayrı şey, koşturmak ayrı şey. Bu mücadeleyi verecek kişinin bir defa hiçbir endişenin olmaması gerekir. Arkadaşlarımızın çoğu Öğretim Üyesidir ve YÖK kanunlarına tabidirler. Şimdi Ankara Eczacı Odasının biraz tariz de bulunmak istiyorum; yani bunu yaparken neyi kanıtlamak istiyorlar? Hiçbir arkadaşımızın kişiliğine hiçbir diyeceğimi yok. Haydi üç öğretim üyesi bulunuyor, geri kalan üç kişi, kendiri kanıtlamış, Odada çalışmış, eczane sahibi eczacı olamaz mı? Örneğin, Oda Başkanı Sn. Ecz. Akın ÇUBUKÇU bu yapının içinde neden yer almazlar? Bu yapılanma şekline karşıyız. Mevcutta şikayetçiyiz? Hayır. Çok da memnunuz. Ancak işin kotarılması da böyle bir ekip iş başında olsa bazı sorunlarımız çok daha çabuk ve olumlu sonuçlanacaktır. En azından Bağ-Kur konusunda yapılacak hata yapılamayacaktı. Sn. Adnan ÜLKÜ tarafından Bağ-Kur sözleşmeleri için yapılan açıklamayı çok şanssız bir açıklama olarak yorumluyorum. Çünkü kendisi Merkez Heyeti içerisinde eczane eczacısını temsilen bulunmaktadır ve Bağ-Kur adına yapılan sözleşmede (ki birinci bölümünü alkışlıyorum.) Bu hizmete karşılık iskan to anlamına gelen bir % 2 ödenti yapılmasını kabul etmek «başkasının cebinden keyf» bağışlamaktır. Bağ-Kur konusu benden sonraki konuşmacı arkadaşımın konuları arasında olduğu için değinmeyeceğim ama bu yanlış yapılmıştır.

Eğer Ankara'da işi kotaran (6) arkadaşımızın içerisinde eczane sahibi eczacı bulunsaydı bu atlanmaz ve bizlerin adına bu ödül verilmezdi.

Tüm bu nedenlerle deklarasyonumuzda da açıkladığımız gibi bir prensibin oluşturulmasında yarar görmekteyiz. Bu Genel Kurul zaten geçmiştir. Ama gelecek Genel Kurullar için bir gelenek kura-

bilir. Genel Kurullarda yaşanan sıkıntılar da ortadadır. Zira tüm bunlara rağmen son gün bazı üyeler, ya kendileri göreve talip olmak-tadırlar veya Odaları aday göstermekte ve seçimlere onlar da gir-mekte ve tabii olarak onlara da oy verilmekte ve geçtiğimiz Genel Kurulda gördüğümüz ve de çok üzüntü duyduğumuz Sn. Genel Baş-kanımızı pazar günü sandık başında «listemi delerseniz görev al-mam» gibi hiç de hoş olmayan sözleri söylemeye itmektedir. Bun-ların olmaması için kendi aramızda, bu mecliste, bu işleri halledip seçimlere öyle gitmekte yarar var diyoruz.

Bizim bu tür demarjlarımızın tek nedeni mesleğimizin yarınla-rına yarar sağlamaktır. Hiçbir şahsi veya Oda olarak çıkar hesap-ları içersinde değiliz. Adayımız da yoktur. Hatta, hatta şunu da açık-lamak istiyorum; Genel Kurullarda bazı kişiler verdiğimiz oyların hiçbir zaman kendilerine verilmediği ön yargılarını taşıdığından ve de bunu açık açık söylediklerinden, eğer açıkladığımız anlamda de-mokratik bir seçim yapılmazsa, sırf bu ön yargıları yıkmak için, bu antidemokratik uygulamada delegasyon olarak oy vermeyi dü-şünüyoruz.

Tüm delegasyonu selamlıyor, saygılarımı sunuyorum.

GENEL SEKRETERİMİZ SAYIN ECZACI AKIN ÖZBAŞ'IN ODAMIZ ADINA YAPTIĞI KONUŞMA

Sayın Başkan

Merkez Heyetinin Saygıdeğer Üyeleri

Sayın Konuklar

Ve

Sevgili Meslektaşlarım,

Samsun Eczacı Odası adına hepinizi sevgi ve saygıyla selam-lar, 24. Olağan Büyük Kongrenin camiamıza hayırlı ve uğurlu olma-sını temenni ederim.

Bugün, 25 Aralık 1987. Genel Kurulumuzun ikinci günü. Gün-dem gereği olarak sıra «Merkez Heyeti Çalışma Raporunun Görü-şülmesi» ne gelmiş bulunmaktadır.

— Odamız Genel Sekreteri Sayın Ecz. Akın ÖZBAŞ
Konuşmasını yapıyor —

Sayın Merkez Heyetimiz, oldukça kapsamlı, bir ders kitabı cemasinde, (5) bölümden oluşan, tam (518) sayfalık, bir Çalışma Raporunu hazırlayıp Sayın Genel Kurula sunmuştur. Her haliyle büyük emek mahsulü olduğu belli olan bu çalışmalarından dolayı kendilerine teşekkürü bir borç biliyoruz.

Her vesile ile büro hizmetlerinde fevkalade başarılı olduğunu ifade ettiğimiz Merkez Heyetimiz (ki bunun tesirleri Bölge Eczacı Odaları üzerinde de görülmeye başlamıştır) bu defa alışılanın dışında büyük bir aksaklık içerisine girmiş ve ancak (1) haftalık çalışma ile üzerinde ciddi bir tenkit yapılabilecek olan bir raporu, bu sefer Kongreye girerken elde etmek mümkün olmuştur. Açık konuşursak bu koskoca Türk Eczacıları Birliğine yakıştırılabilecek bir durum değildir. Gerçi Sayın ABACIOĞLU Çalışma Raporunu özetlemeye başlamadan hemen önce bunun nedenleri üzerinde durdu ise de, (kusura bakmasınlar) ben, göstermiş oldukları gerekçelerin hiçbirisini kendisiyle paylaşamıyorum.

Gecikme sebeplerinden birisi olarak seçim engeli gösterilmiş, Çalışma Raporunun matbaaya teslimiyle birinci redaksiyon arasında 1-1,5 ayın geçtiğini belirtmişlerdir. Herhalde matbaa sıkıştırılabilir veya bir başka matbaaya da bastırılabilirdi. Koskoca Hükümet Merkezinde matbaa bitmezdi.

İkinci sebep olarak posta masrafları gösterilmiştir ki, bu da gerçekçi olamaz, zira (31) Eczacı Odasına birer tane de olsa gönderilebilir, gerisi de burada dağıtılabilirdi.

O halde bunların hiçbirisi geçerli mazeret sayılamaz. Sözlerim yanlış anlaşılmasın. Bu sözlerimle, mevcut Çalışma ve Hesap Raporu bir oldu-bittiye getirilmek istenmiştir, demek istemiyorum. Ama, bu ve buna benzer bazı olayların üstüste gelmesi, örneğin;

1 — Bağ-Kur reçetelerinin Türk Eczacıları Birliğinde kontrol edilmesi halinde fatura tutarından % 2,5 oranında masrafa iştirak payının eczanelerden kesilmesi gibi, Büyük Kongre kararını icabet-tirecek önemdeki bir olayın, Büyük Kongreye getirilmeden Başkan-lar Danışma Kurulu platformunda çözülmeye çalışılması.

2 — Antidemokratik bir madde olarak gördüğümüz 6643 sayılı Türk Eczacıları Birliği Kanununun 35. maddesinin değiştirilmesi ile ilgili ciddi bir girişim yapılmadığı gibi, Anadolu'nun (5)'i için dahi, Sayın Genel Kurula «Seçim yaptım» dedirtebilecek takdir hakkını tanımayışı v.b. hadiselerin üst üste gelmesi, Sayın Merkez Heyeti-nin Sayın Genel Kurulu (çok tehlikeli bir biçimde) sadece söylene-ni tasdik etmekle mükellef bir oluşum olarak görmeye başladığı in-tibabını bizde bırakmıştır.

Şimdi bu intibabın bizde oluşmasına neden olan hususlardan bi-risi için (Çalışma ve Hesap Raporu için) görüş talep edilmektedir (?) Daha sonra ise oylama yapılacaktır. Kabul edenler? Etmeyenler? Kabul edilmiştir. Açık söyleyelim, bu durum koskoca Türk Eczacı-ları Birliği Merkez Konseyine yakışacak bir ciddiyet değildir.

Sayın Abacıoğlu'nu Bağ-Kur konusundaki Odamız önerisine bi-raz alınmış gibi gördüm. Sayın Abacıoğlu :

— Merkez Heyeti kendi başına hiçbir iş yapmamış, icraatlarını daima Başkanlar Toplantısının ışığı altında yapmıştır, dedi. Bunu söylerken de, adeta isim zikretmeksizin üstü kapalı bir şekilde Oda-ma serzenişte bulunulduğunu hissettim. Daha sonra toplantı arasın-da Sayın Ülkü de açıkça bana «Bu kararı Oda Başkanımız Sayın Kökdener de iştirak etmemişlermiydi?» dedi.

Değerli Delegeler,

Evet, 5 Aralıkta yapılan Başkanlar Danışma Kurulu Toplantısın-da ben de vardım. Orada bulunan tüm Oda Başkanları da şahittir. 5 Aralıkta herşey olup bitmişti. Merkez Heyeti hiç kimseye sorma-dan tüm külfeti yüklenmiş, finans kaynağının ise bizim faturaları-mızın altından yapılacak masrafa katılım paylarının olduğunu (bu da bir iskonto sayılır) açıkça söylemişti. Herşey önceden hazırlan-

miş, 7 Aralıkta ise uygulama başlayacaktı. Arada 2 gün vardı. Açılan soru, böyle bir anlaşma yapılabilir mi, yapılmaz mı değil, verilecek hizmet karşılığında, fatura üzerinden eczanelerden % kaç masrafa katılım payının alınmasının gerektiği idi.

Bakınız, Sayın Oda Başkanım bu konuda şunları söylemiştir :

— Bizim Odamızda büyük bir tesanüd vardır. Daha önce, 23. Olağanüstü Büyük Kongrede de söylemiştim. Biz, (% 3) iskonto oranını dahi fazla görüyoruz sırf tesanüdün sağlanması için % 5 iskontoya da «Evet» dedik. Şimdi de fatura hitamından (% 2,5) luk masrafa katılım payı isteniyor. (+) İskonto anlamına gelen bu durumu üyelerimize anlatmak çok zor olacak. Aslında böyle bir tavizin verilmesini de doğru bulmuyorum, demiştir.

Ancak, Başkanlar Danışma Kurulu (% 3) ve (% 4) lerden dahi söz edilmiştir. Bu durum karşısında, Oda Başkanlarından tek tek rakam istenince, Oda Başkanımız da çaresizlik içerisinde :

— Mademki birşeyler yapılacak, o halde, eczacıdan ayrıca kırtasiye masrafı alınmamak kaydıyla (% 2,5) olsun, demiştir.

Çarpıtılarak bir oldu-bittiye getirilmek istenen hadisenin aslı, budur.

Şimdi soruyorum :

1 — Kendi kontrolünü kendisi yapıpda, karşılığında % 5 iskonto alan Kurumlar bu duruma ne diyecektir? Bu durumda, eczaneler fatura altından (% 2,5) da bize yapsın derlerse, ne denecektir? Nitekim daha bu iş kesinleşmeden bile Turhal'daki Sosyal Sigortalar Kurumu bu teklifi yapmıştır.

2 — Maliye ve Gümrük Bakanlığı «Demekki (% 5)in üstündeki iskontolarda sizi kurtarıyormuş. O halde, bu seneki iskonto oranını ya (% 7) ye çıkarırsınız veya anlaşmaları serbest bırakırım» derse, ne denilecektir?

3 — Merkez Heyeti, (37) kişilik bir kontrol servisi kurduğunu ifade etmiştir. Bağ-Kur, iki sene sonra kalkıpta «Ben de teşkilatımı kurdum. Bundan böyle kendi kontrolümü kendim yapacağım.» derse, bu (37) kişiyi Merkez Heyeti ne yapacaktır? Daha önce de buna benzer bir olay yaşanmış, sürşarj etiketlerine güvenerek (26) kişilik bir kadro kurulmuş etiketler elden gidince de sıkıntıya düşülmemişmiydi?

4 — Ayrıca neye güvenerek ortaya çıkmakta ve taahhütte bulunulmaktadır. Geçmişte, bizleri keyfilikle suçlayan Bakanlığın, ehl-i keyf davranışlarını unutmamak. Yayınlamış olduğu genelgeleri bizzat çiğneyerek, fiat listelerini yayınlamayışları ve bunu da «Bakanlık

Prensibi»ne bağlamaları hala hafızamızda. Aynı tutumu yeniden tekrararlarsa, fiat listesiz, firma ve depo sürşarlarına istinaden yapılan sürşarlı ilaçların tahakkuku yapılabilecek midir? «Olur» denirse, kendi davranışlarına bakmadan bizi keyfilikle suçlayan Bakanlığa bir propoganda malzemesi çıkacak, «olmaz» denirse pek çok reçete için, kontroldeki 48 saatlik taahhüt yerine getirilemeyecektir.

Saygıdeğer Delegasyon,

Samsun Eczacı Odası olarak, konuyu bir % meselesi olarak değil, teammüldeki bir yanlışlık olarak görüyoruz ve sakıncalarını şimdiden söylüyoruz. O nedenle de, açıkça söyleyelim, böyle bir vebalin altına imza koymama kararındayız.

Ancak, Samsun'un sadece (7) oyu vardır. Bir Büyük Kongre Kararını gerektirdiğine inandığımız ve kontrolden doğacak olan masraflarını eczanelere yüklenmesi nedeniyle de teammüllere aykırı bulduğumuz bu olay için oylarımızın (7)'si de (red) tir. Herşeye rağmen, bu konuda ısrar edilir, (temenni etmemekle birlikte) iki gün sonra da duymuş olduğumuz endişeler gerçekleşecek olursa.....

İşte o zaman bizim de yapacağımız, önce Merkez Heyetine;

— Biz size dememişmiydik? demek, daha sonra ise aynı soruyu Genel Kurula sormak olacaktır.

Daha sonra bu konuya rakkamlarla tekrar değineceğiz.

Üzerinde durduğumuz bir başka konu ise, mevcut kanunların bir türlü yenilenememesidir. Maalesef, tüm beklentilerimize karşılık bu da gerçekleşmemiştir. Başta «muvazaa» olmak üzere, bazı konular da başarı sağlayamamamızın en önemli nedeni de budur. Zannedirim, Merkez Heyetimiz bu konuda bizlere aydınlatıcı bir bilgi vereceklerdir.

Sözlerime son verirken Odam adına hepimizi sevgi ve saygıyla selamlar, 24. Olağan Büyük Kongrenin camiamız için hayırlı olmasını dilerim.

—oOo—

Sayın Ecz. Sadi SUBAŞI ile, Sayın Ecz. Akın ÖZBAŞ'ın Odamız adına yaptığı ve yaklaşık 2,5 saat süren bu konuşmalardan sonra, diğer Odalar söz aldılar. Gündem maddesi olan «Merkez Heyeti ve Yardımlaşma Sandığı Yönetim Kurulu Çalışma Raporları ile Bilançolarının Görüşülmesi»nden çok Odamıza yöneltilen eleştirilerin ve kendi güncel Oda sorunlarının yer aldığı bu bölümde, Odamız karamsar olmakla suçlanmıştır.

—oOo—

Kongrenin üçüncü gününde yapılan eleştirileri cevaplandırmak üzere kürsüye gelen Genel Sekreter Sayın Doç. Dr. Nurettin ABACIOĞLU, yapmış olduğumuz tenkitleri cevaplandırmıştır.

Bütçe ve Hesap Komisyonu Raporlarının sunulmasından hemen sonra Merkez Heyeti Murakabe Kurulu, Yardımlaşma Sandığı Yönetim Kurulu ve Yardımlaşma Sandığı Denetleme Kurulları açık oylama ile aklanmışlardır. Oda ve Yardımlaşma Sandığı giriş ve yıllık cıdatları dönem olarak belirlenmiş, Merkez Heyeti ve Yardımlaşma Sandığı Dönem Bütçeleri onaylanmıştır.

Mevzuat Komisyonu Raporunun okunmasını ve kabulünü müteakip, önerimizle gündem maddesi yapılan Bağ-Kur konusuna geçilmiştir. Konunun gerek kısalan süre içerisinde görüşülme zorunluluğu olması ve gerekse Odaların üzerinde oylama yapılabilecek şekilde net bir öneri getirememesi üzerine, Odamız yeniden üç maddeden oluşan önerisini Divan Başkanlığına vermiştir. Odamızın oylanmasını istediği önerisi mealen şöyledir :

- 1 — Olayın onere edici yönü tartışılmaz hüvviyettir.
- 2 — Hizmet kime veriliyorsa, hizmetin bedelini o ödemelidir.
- 3 — Herşeye rağmen yapılan anlaşma bozulamıyorsa bu durumun diğer kurumlara da emsal teşkil etmesine mani olmak için, hizmetini yaptığımız Kuruma % 4 iskonto yapılmalı % 1 ise Kurum adına görülen hizmetin karşılığı olarak saklı tutulmalıdır.

Kısalan süre içerisinde herhangi bir neticeye gitmek mümkün olmadığından, Divan Başkanı tartışmalara müdahalede bulunmuş, anlaşmanın (5) yıl müddetle zaten yapılmış olması nedeniyle şimdilik «bekle, gör» prensibinin izlenmesine karar verilmiştir.

Dilek ve Öneriler Komisyon Raporu ile Türk Eczacıları Vakfı Çalışma Raporunun görüşülmesi, Türk Eczacıları Vakfı Bütçesinin görüşülmesinden sonra Birlik Merkez Organları için asil ve yedek üyelerle, Merkez Heyeti Yardımcı Komisyonları için üyelerin belirlenmesi ile üçüncü günün gündemi de bitmiştir.

—oOo—

27 Aralık 1987 günü, yeni yöneticilerini belirlemek amacıyla sabahın erken saatlerinden itibaren sandık başına giden Büyük Kongre Delegasyonu, oyunu kullanmış ve görevini yerine getirmiştir.

S. E. O. B.

24. Olağan Büyük Kongrede Dilek Öneriler Komisyonuna Sunulan Odamızın Önerileri

24-25-26-27 Aralık 1987 tarihlerinde Ankara'da yapılan 24. Olağan Büyük Kongreye sunulmak üzere daha önce hazırlanmış olduğumuz Dilek ve Önerilerimiz, iki ayrı dosya haline getirilmiş ve ilgili komisyona iletilmek üzere Kongre Divan Başkanlığına verilmiştir.

Şimdi, bu Dilek ve Önerilerimizin tam metnini aşağıda yayınlıyoruz :

I — 1988 MALİ YILINDA RESMİ KURUM VE KURULUŞLARLA YAPILMASI DÜŞÜNÜLEN PROTOKLE İLGİLİ DİLEK VE ÖNERİLERİMİZ :

18. Büyük Kongrenin Resmi reçeteler konusunda almış olduğu % 3 iskonto kararına rağmen, özellikle Ankara, İstanbul ve İzmir gibi büyük şehirlerimizde iskonto miktarlarının % 15 lere ve hatta % 20 lere kadar çıkması bazı resmi kurumlara kötü örnek olmuş ve neticede Maliye ve Gümrük Bakanlığı da Türk ecacıları Birliği ile yapacağı tek tip bir protokol için daha önceki iskonto oranlarının çok üstündeki iskintoları, yeni anlaşmanın bir ön şartı olarak ortaya sürmüştür.

Hemen şunu ifade etmek isteriz ki, gerçekleştirilen bu protokol, umulanın çok daha üstünde başarılı olarak gerçekleştirilmiştir. O güne kadar mevcut Büyük Kongre kararları sadece eczacıyı bağlarken, bu protokolün gerçekleştirilmesi ile birlikte eczacının yanı sıra Resmi Kurumlar da kesin hükümlerle bağlanmış, diledikleri gibi serbest hareket edebilme şanslarını yitirmişlerdir. Yönlendirme olaylarının büyük çapta önüne geçilirken, ödemelerdeki «ödenek yok» bahanesi de ortadan kaldırılmıştır.

Ancak, başarı ile gerçekleştirilen bu protokolün hemen ardından, bazı kurumların özel şartları gündeme getirilmiş, 28.1.1987 tarihinde T. C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü ile Türk Eczacıları Birliği arasında (ek) bir protokol daha imzalanmıştır. Bu (ek) protokol, «tek tip protokol» den «çok tip protokol»e doğru geçişin ilk adımını oluşturmuş, daha sonra ise Bağ-Kur Genel Müdürlüğü ile yapılan özel mutabakatla bunun örnekleri çoğaltılmaya başlanmıştır.

Başlangıçta, umulanın da üstünde bir başarıyla gerçekleştiren bu protokole rağmen meslektaşlarımızın zaman zaman kurumlar karşısında zor duruma düşürülmesinin en büyük nedeni de, budur. Ayrıca, 21.1.1987 tarihinde Ankara'da yapılan I. Genişletilmiş Başkanlar Toplantısında Merkez Heyetimize vermiş olduğumuz raporda, özellikle ödemelerle ilgili konuda Maliye ve Gümrük Bakanlığına bir hatırlatma daha yapılması istenmiş, ilgili Bakanlığın tüm saymanlıklara göndereceği bir genelgenin temin edilmesinin yararına değinilmiştir. Ancak bu da temin edilmemiş, bunun neticesi olarak da bazı saymanlıklar «18 iş günü içerisinde ödenir» konusunu bilerek yok farzederken, bazıları ise bu maddeyi yanlış yorumlamışlar, meslektaşlarımızın Resmi Kurum alacakları «ödenek yok» bahanesiyle aylarca bekletilmiştir.

Mevcut sözleşmelerde meydana gelen aksaklıkların nedenlerini, ana başlıklar halinde bu şekilde ifade ettikten sonra, şimdi de bu konudaki dilek ve önerilerimize geçmek istiyoruz.

1 — Yeni senede, Maliye ve Gümrük Bakanlığı ile yapılacak olan sözleşme mutlaka tek tip olmalı ve protokol kapsamı içerisinde yer alan kurumların hiçbirisiyle (ek) protokol imzalanmamalıdır. Aksi takdirde bugünkü karışıklıkların meydana gelmesi kaçınılmaz olacak ve aralanan kapıdan, her kurum girme teşebbüsünde bulunacaktır.

2 — Maliye ve Gümrük Bakanlığından, imza koymuş olduğu protokole sahip çıkması istenmeli, ileride herhangi bir nedenle doğabilecek problemlerin çözüm yerinin Türk Eczacıları Birliği ile birlikte oluşturulan ortak platform olduğu, yapılan sözleşmede Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının hiçbir yerinin olmadığı iyice anlatılmalıdır. Zira geriye dönüp baktığımızda Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığını bu konuya karıştırmamanın nelere mal olduğunu hemen görmek mümkündür. (Örneğin; İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğünün 13.7.1987 tarih ve 26133 sayılı genelgesi)

3 — Geride bırakmış olduğumuz dönemde bazı eczanelerin hasta katılım paylarını almadıkları gözlenmiştir. Bir yerde yüksek iskonto anlamına da gelen bu davranışın altında hangi girişimlerin yattığı hepimizin malumudur. Bir takım küpür yolsuzluklarının ve meslek deontolojisine indirilmiş ağır bir darbe olan haksız rekabetin temelinde bu yatmaktadır. O nedenle, hasta katılım payları eczanede alınmamalı, bu sorun kurumların kendi içerisinde halledilmeye bırakılmalıdır.

4 — Anlaşacakmış gibi görünüp, bir seneden beri bir türlü sözleşme imzalamaya yanaşmayan Sosyal Sigortalar Kurumu Ge-

nel Müdürlüğüne karşı kesin tavır takınılmalıdır. Maalesef bu kurum, mevcut protokolün tüm hükümlerine uyacakmış gibi eczanelerden malum protokolümüzü istemekte, ancak iskonto oranının dışındaki tüm hususları (başta muadil konusu ve ödeme zamanı da olmak üzere) yok olarak kabul etmektedir.

5 — 1987 Mali Yılı Bütçe Uygulama Talimatının muadil ilaç verme konusuyla ilgili bölümünde yer alan 4/3 c maddesinde «Bu hususa uyulmadığının veya verilen ilacın tam muadili olmadığının anlaşılması halinde yapılan anlaşma kurum tarafından derhal ve tek taraflı olarak feshedilir ve bu durum ilgiliye duyurulur. Bu şekilde anlaşması feshedilen eczane ile iki yıl süre içinde anlaşma yapılmaz» hükmü, Maliye ve Gümrük Bakanlığının (BÜMKO-KY-15-115540-600) sayılı yazılarıyla yürürlükten kaldırılmış ve onun yerine **protokolün 9. cu maddesi hükmü uygulanarak reçete bedelinin ödenmesi yoluna gidilmesi uygun görülmüştür.**

Bu son değişiklik bilerek yapılmadıysa, mutlaka bir yanlışlığın olması söz konusudur. Zira, burada reçete bedeli ödenir derken, atıf yapılan protokolün 9. maddesinde «Bu hususların eksikliğinde veya bu hususlara aykırı durumların tespitinde **reçete bedeli ödenmez**» denmiştir. Bu bir çelişkidir ve mutlaka düzeltilmesi gerekmektedir.

6 — Protokolün 6. maddesinde «Reçetede yazılı ilaçların ambalaj şekilleri doktor tarafından belirtilmemiş ise, eczacı hastanın yaşını, durumunu göz önüne alarak tedaviyi sağlayacak mümkün olanı (en küçük ambalaj, en küçük doz ve ünitelerde olanı) verecektir. Büyük veya hastane ambalajlı olanlar verilemez, verilse dahi bedelleri ödenemez.» hükmü vardır.

Oysa, zaman zaman fiat listelerinde de yer almasına karşılık bazı ilaçların küçük ambalajların çıkmadığı, kurumların ise ısrarla ufak ambalajları aradığı herkesin malumudur. Bu kurumlar, Eczacı Odalarının şahadetini de kabul etmemektedir. Bu durumda takip edilecek olan en doğru yol, Merkez Heyetinin konuya bir an önce eğilmesi ve bu tür ilaçlarla ilgili olarak Merkez Heyetinin iki ayda bir çıkaracağı «yok listeleri»ne itibar edilmesi, bu hususa yeni yapılacak protokolde de yer verilmesi yerinde olacaktır.

7 — Geride bırakmış olduğumuz dönemde bazı Resmi Kurumlar bazı ilaçların (örneğin : Zetion, Kwel şampuan v.b.) ve tıbbi malzemenin ödenebilirliği konusunda tereddüte düşmüşler ve bunun neticesinde (A) kurumu tarafından ödenen emtea (B) kurumu tarafından ödenmemiştir.

Önümüzdeki dönem yeni hazırlanacak protokolle ilgili görüşmeler sürdürülürken, bu konuya da ayrı bir önem verilmeli ve ödenecek emtealara protokolde açıklık kazandırılmalıdır.

8 — Mevcut Protokolün ödeme zamanı ile ilgili III. Bölümde «İlgili Kurumlar, reçeteler üzerinde gerekli incelemeyi yaptıktan sonra, bedellerini reçetelerin kuruma verilmiş tarihinden itibaren en geç 18 iş günü içinde ödemek üzere gerekli işlemleri tamamlamak zorundadırlar» şerhi vardır.

Bu açıklığa rağmen, bazı saymanlıklar «ödenek yok» gerekçeyle eczaneleri zor durumda bırakmaktadır. Bu maddeye daha fazla işlerlik kazandırılabilmesi için, uymayanlar hakkında hangi müeyyidenin uygulanacağıının da bu maddenin hemen altında yer alması uygun olacaktır.

Her şeye rağmen, bu hususun bir defa da Maliye ve Gümrük Bakanlığınca tüm saymanlıklara duyurulmasını temin etmek, ilgili maddenin işlerliğini sağlamak açısından daha da etkili olacaktır.

9 — Mevcut protokol Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti ile Maliye ve Gümrük Bakanlığı arasında yapıldığına göre, bu protokolün işlerliğinde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının yerinin alınması gerekir.

Ankara'da yapılan son Başkanlar Toplantısında, bugüne kadar Bağ-Kur Genel Müdürlüğü tarafından Sosyal Sigortalar Kurumunda kontrol ettirilen Bağ-Kur reçetelerinin, bundan böyle Türk Eczacıları Birliğinde kontrol edileceği ifade edilmiştir.

Gerçekte, böyle bir teammülün başlatılması, eczacıyı ve onun mesleki kuruluşunu onere edici bir olaydır. Takip edilmesi gereken en doğru yol da, budur. Ancak, Bağ-Kur Genel Müdürlüğü kendi yapması gereken hizmeti Türk Eczacıları Birliğine gördürürken işin maddi külfetini de Birliğe yıkmış bulunmaktadır. Şimdi, Merkez Heyetimiz meslektaşlarımızdan bu külfete ortak olmasını beklemektedir. Daha önce Sosyal Sigortalar Kurumuna işini yarım yamalak gördürmeye çalışan, hatta gördüremeyen, üstüne reçete başına da 10.— TL. ödeyen Kurum, şimdi yükü tüm maddi külfetiyle birlikte Türk Eczacıları Birliğinin sırtına yıkmıştır, işin yanlış olan yönü de budur.

II — GENELDE, MESLEKİ SORUNLARLA İLGİLİ DİLEK VE ÖNERİLERİMİZ :

Her geçen gün, hızla büyüme istidadı gösteren ve bunun tabii bir sonucu olarak her geçen gün değişik sorunların çıktığı toplumumuzda tüm sorunlara paralel olarak eczacılık mesleğinin sorunlarında da büyük bir artış izlenmiştir.

Her ne kadar (değişkenlik özelliği) bazı sorunların çözümünde zamana ihtiyaç gösterirse de, toplumu yönetenlerin ehliyetinin de bu sürenin uzayıp veya kısaltılmasında büyük rol oynayacağı da inkar edilemez.

Geride bırakmış olduğumuz (özellikle) son bir senelik dönemde ilaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğünün idari kadrolarında üst düzey yöneticiliği yapmış olan bazı yetkililerin, makamlarının gerektirdiği özelliklerden yoksun oluşu, muhtelif baskılar karşısında çabuk pes edişi ve neticede hızlı değişme süreci içerisindeki toplumun beklentilerine cevap vermeyişi, bu sorunların birden büyümesine neden olmuştur. Bu yetkililer, gerek basın organlarında kendilerine yapılan uyarılara ve gerekse ikili görüşmelerdeki önerilere de kulak asmamışlardır.

Sorunlarımız çoktur ve önümüzdeki dönemde Merkez Heyetimize büyük görevler düşmektedir. Ana başlıkları ile ileteceğimiz bu sorunlarla, çözümü ile ilgili dilek ve önerilerimizi şu şekilde sıralayabiliriz :

1 — Her vesile ile, son derece yerinde ve zamanında yapılmış bir uygulama olarak görüp, ifade ettiğimiz Psikotrop İlaç Uygulaması, başarıya ulaşmıştır. Hiç şüphesizki ,bu başarıda en büyük pay eczacındır. Eczacı konunun önemiyle bağdaşan bir ciddiyette davrandığı için uygulama muvaffak olmuştur. O halde, bu uygulamadaki lüzumsuz sayılabilecek prosedürler artık terkedilmeli, psikotrop ilaç kayıt defteri tutma mecburiyeti eczanelerden kaldırılmalıdır.

2 — Eczanelerin toplum içerisindeki saygın yerini alması, gerek kendi ve gerekse Türk Ekonomisine katkıda bulunması amacıyla üretime geçirilebilmesi için, Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti bir dizi çalışma içerisine girmiş bulunmaktadır. Böylesine önemli projenin gerçekleştirilebilmesi için Türk Eczacıları Birliği var gücü ile çalışırken, «Lugol» ve «Serum Fizyolojik» gibi bazı majistirallerin müstahzar şeklinde çıkarılması ve hatta bu tür preparatlara Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının yayınlamış olduğu fiyat listelerinde de yer verilerek bu durumun tescillenmesi, tarafımızdan ibretle müşahade edilmiştir. Bu tutumun bir an önce önüne geçilebilmesi için, derhal Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı nezdinde girişimlerde bulunulmalıdır.

4 — Bazı medikal galerilerin, prodüj, kimyevi madde ve müstahzar bulundurup, satmalarına rağmen eczacı bulundurmadıkları müşahade edilmiştir. Bu durumun bir an önce önüne geçilebilmesi için, ilgili merciler uyarılmalıdır.

5 — Daha çok acil vakalarda yazılan, bu arada resmi reçetelerde de yer verilen serumların küpürlerinin alınması çoğu kez sorun yaratmaktadır. Oldukça zaman almasıyla, gerek hasta sahibir gerekse eczacıyı zor durumda bırakan bu işlem, daha basite indirilmeli, gerekirse bu serumlar için de bir mukavva kutu yaptırılmalıdır.

6 — Bir başka sorun ise Sosyal Sigortalar Kurumu ilaçlarıdır. Çıkartmış olduğu özel bir kanunla sigortalısının ilaç ihtiyacını karşılayan Sosyal Sigortalar Kurumu, zamanla kurmuş olduğu bu düzendeki kontrolünü kaybetmiş ve Türkiye'nin en çok ilaç tüketen ve bir başka yönü itibariyle de ilaç israfının en fazla olduğu kurum haline gelmiştir.

Mevcut düzensizlik içerisinde, sigortalı, kendine, eşine veya çocuğuna ölçsüz miktarlarda ilaç aldıktan sonra, komşusu veya dostu içinde kendi üzerine ilaç yazdırmakta ve daha sonra bu ilaçları satıp paraya çevirmek veya bir başka ihtiyaç maddesiyle değiştirmek için türlü yöntemlerle pazar aramaktadır. Bilerek veya bilmeyerek, bu pazarlardan birisi de maalesef eczaneler olabilmektedir. Bu durumun bir an önce önüne geçilebilmesi için, firmalarca Sosyal Sigortalar Kurumuna fatura edilen ilaçların, eczanelere verilenlerden mutlak suretle bazı farklılıklarının olması gerekecektir. Bu farklılık, ilaç kutusunun bir veya iki yüzünün değişik renkte olması veya tüm yüzlerinin tek bir renkte olması şeklinde olabileceği gibi Sosyal Sigortalar Kurumuna verilen ilaçlar hiç kutusuz da olabilir (ki bu durumda ilaçların Sosyal Sigortalar Kurumuna maliyeti daha da ucuza gelecektir.)

Keza, aynı durum doktor numuneleri için de düşünülebilir. Piyasaya çıkarılan tüm ilaçlar bir takım klinik deneyimlerden geçirildiği gibi, doktor muayenehaneleri bu tür deneyimlerin yapılacağı yerler de değildir. Bu durumda, eşantiyon ilacın hiçbir espirisi yoktur. Sadece ve sadece eşantiyon olarak verilen ilaç, o ilacın ilaç pazarındaki yerini sağlamlaştırmak için verilmiş bulunan bir hediye den öteye gitmemektedir.

Bu hususda tümüyle bir degenerasyon vardır. Son zamanlarda bazı depolardan eczanelere fatura edilen ilaçların içinde doktor numunelerinin bulunduğu, «doktor numunesidir» ibaresinin depo sürşarj etiketleriyle kamufle edildiği tespit edilmiştir.

Bu durumda takip edilecek en doğru yol «eşantiyon ilaç» konusunun tümüyle kaldırılması veya en azından bu tür ilaçların farklı anbalaj yapısında olmasıdır.

7 — 6197 sayılı eczacılar ve eczaneler hakkındaki kanunun 39. maddesinde, «eczanelerde ihzar edilen reçetelerde yazılı ilaçların fiyatlarını tespit için en geç bir sene zarfında Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca bir tarife yapılarak usulü dairesinde ilan edileceği» hükmü vardır. Yine aynı maddede «bu tarifelerin en az senede bir defa tetkik edilerek lazım görülürse tadil ve aynı şekilde ilan edileceği» ifade edilmektedir.

Mevcut kanun maddesine rağmen geride bırakmış olduğumuz dönemlerde marjistiral tarifelerin çıkarılması bir hayli geciktirilmiş ve neticede tarifedeki fiyatlar, prodüilerin gerçek fiyatlarının çok gerisinde kalmıştır.

Hiç olmasa, eczanelerin üretime geçirilmesinin iddia edildiği ve bu yöndeki çalışmaların son derece yoğunlaştığı bu dönemde geçmişteki hatalar tekrarlanmamalı ve yeni majistiral tarifelerin mutlaka kanuni süresi içerisinde çıkarılması temin edilmelidir.

8 — İlaç ve Eczacılık Genel Müdürlüğü, bundan böyle ilaç kutularındaki fiyat kutuları üzerine yeni bir uygulama ile «fiat küfürüdür» ibaresini yazma kararı almış ve bunu uygulamaya koymuştur. Özellikle T. C. Emekli Sandığı gibi bir kurumun evham derecesinde titiz davrandığı bir ortamda, bu tür uygulamayı son derece sakıncalı bulmaktayız. Zira, eczane, staklarındaki ilaçlarda «fiat küfürüdür» yazısını görmeyen kurumlar, bunu başka türlü değerlendirecek ve reçete bedellerini ödemek istemeyeceklerdir. Yetkililer, stoktaki ilaçların tüketilmesi için uygun bir sürenin tanınabileceğini ifade etmişlerse de, hangi ilacın ne zaman tüketileceğini tayin etmek mümkün olmayacak, meydana gelecek aksaklıkları da kurumlara anlatmak zor olacaktır.

9 — İlaç gibi kullanılmasından imtina edilemeyecek hayati bir emteadan KDV kaldırılmalıdır.

10 — Bazı firmalar, dahilen ve haricen kullanılmak üzere çıkarmış oldukları ilaçların kapak kompozisyonlarını birbirlerine benzer olarak yapmakta (Caladryl ve Benadryl gibi), bu da ilacı kullananları hataya düşürebilmektedir. Bu durumun önüne geçilebilmesi için, haricen kullanılan ilaçların üzerinde bu ayırımı yapmaya yarayacak en azından bir bantın bulunması yerinde olacaktır.

VI. BÖLGE ECZACI ODASI YÖNETİM KURULU

Türk Eczacıları Birliği

24. Olağan Büyük Kongresi

Merkez Organlarını ve Yardımcı Komisyonları Belirledi

24-27 Aralık 1987 tarihleri arasında Ankara'da yapılan Türk Eczacıları Birliği 24. Olağan Büyük Kongresi, Merkez Organları ile Yardımcı Komisyonlarını belirlemiş, yeni dönem Merkez Heyeti ile Denetleme Kurulu 9.1.1988 tarihinde birlikte yapmış oldukları ilk olağan toplantılarında ise kendi aralarındaki görev bölümünü gerçekleştirmişlerdir.

Buna göre yeni dönemde Merkez Organları ile Yardımcı Komisyonlarında görev alacak olan meslektaşlarımız şunlardır .

MERKEZ HEYETİ :

- Prof. Dr. Mekin LANKER (Başkan)
- Doç. Dr. Doğu NEBİOLU (II. Başkan)
- Doç. Dr. Nurettin ABACIOĞLU (Genel Sekreter)
- Ecz. Haluk TARIM (Genel Sayman)
- Ecz. Atilla UZGÖREN (Üye)
- Ecz. Atilla SERİMER (Üye)
- Ecz. Ahmet Reha KARACA (Üye)
- Ecz. İsmail GÜMRÜKÇÜ (Üye)
- Ecz. Mehdi ADVAN (Üye)
- Ecz. Nejat VARDAR (Üye)
- Ecz. Adnan ÜLKÜ (Üye)

YÜKSEK HAYSİYET DİVANI :

- Prof. Dr. Nedime ERGENÇ
- Ecz. Kemal ERKUŞ
- Ecz. Mehmet OĞUZ
- Ecz. Mustafa KOZANLIOĞLU
- Ecz. Ahmet ADIBELLİ
- Ecz. Sait BARLAS
- Ecz. Yılmaz ÖZTÜRK
- Ecz. Haydari KUMBAROĞLU
- Ecz. Kenan KARAMÜFTÜOĞLU

MURAKABE KURULU :

Dr. Okan ATAY (Başkan)
Ecz. Edip ATALAN (Üye)
Ecz. Mehmet GÜNEY (Üye)

BİLİM KOMİSYONU

Ningur NOYANALPAN
Atilla HINCAL
Aslı ÖZER
Ekrem SEZİK
Ali Esat KARAKAYA

EĞİTİM KOMİSYONU

İlker KANZİK
Hakan ZENGİL
İsmail ÜSTEL
Rahmiye ERTAN
Ertuğrul GÜLEÇ

İLAÇ SANAYİ KOMİSYONU

Oral DÜNYAOĞULLARI
Olca SELEZ
Levent KAMACIK
Gönül HAKYEMEZ
Osman ÖZDEMİR

DOĞAL ve SENTETİK İLAÇ KOMİSYONU

Mevlüt ERTAN
Erçin ERCİYAS
Semih GÜNEŞ
Beyhan ÇUBUKÇU
Hüsnü Can BAŞER

ZİRAİ ve VETERİNER İLAÇLAR KOMİSYONU

Gülden VARDAR
Hüseyin YÜKSEL
Özden MUTLU
Sezai SİLLEOĞLU
Nafi ARAS

MEVZUAT KOMİSYONU

Erkal KÖKDENER
Vural LEZGİ
Orhan ÇAKMAK
Hasan TÜRKİLİ
Sadi SUBAŞI

ECZANE İŞLETMECİLİĞİ KOMİSYONU

Hüsnü KAYA
Yılmaz UMAR
Taştan KARDAŞLAR
Muharrem LİMONCU
Burhan UZUNOĞLU

ECZANE ÜRETİM VE FORMÜLER KOMİSYONU

Tezel BURAT
İlbeyi AĞABEYOĞLU
Sevim ERCAN
Ertuğrul TURAN
Hamdullah ÇAKIR

HASTANE VE KAMU ECZACILIĞI KOMİSYONU

Şükran YAVUZYILMAZ
Osman KÜÇÜKÇAKMAK
Fügen ERTUĞRUL
Nurten ZEYBEK
Dinçer YILDIRMAK

KOOPERATİFÇİLİK KOMİSYONU

Süha EKLER
Hayati TÖKEZ
Azmi KERMAN
Gürdal GÜVEN
İrfan KAPLAN

İLAC ÜRETİM DAĞITIM KOMİSYONU

Atil ÖNGEL
Mehmet ÇEKİRDEK
Kadir HATUNOĞLU
Fehmi ÖKSÜZ
Mustafa ÖDEV

SAĞLIK SİGORTALARI ECZ. KOMİSYONU

Zafer YAMAN
İbrahim GÜVEN
Kadir YILDIZÇELİK
Ertuğrul KANTARCI
Demirhan ATASOY

S. E. O. B.